

Kačena

Stella Feehilyová

Přeložila Zdeňka Brandejská

Pro Maxe

Osoby:

CAT, * asi tak devatenáct let
SOPHIE, * kolem dvaceti
VAL, přes čtyřicet
MARK, pětadvacet až třicet let
EDDIE, dvacet až třicet let
JACK MULLEN, šedesátník
GILLIAN, přes čtyřicet
AMANDA, dvacet až třicet let
MARION, přes padesát
FRANKIE, šedesátník
MICHAEL, čtrnáct až patnáct let
DVA MLADÍCI PATŘÍCÍ K POULIČNÍMU GANGU

Hrají tři herci a tři herečky, používá se dublování

* tyto postavy se nedublují

/ značí překrývání promluv

První scéna

Pozdě v noci. Opuštěná postranní ulice osvětlená pouliční lampou.

Mohutná exploze. Je slyšet, jak někdo utíká. Autoalarmy. V dálce sirény.

Vběhne CAT (něco málo pod dvacet let). Má na sobě kratičkou sukýnku a přes rameno přehozenou blyštivou kabelku. V jedné ruce třímá láhev Bacardi Breezeru, v druhé zrcátko od auta.

Je značně opilá. Obličej samá šmouha od řasenky. Zastavila se, aby popadla dech a napila se.

Zpoza jeviště křičí SOPHIE (něco kolem dvaceti).

SOPHIE. Cat, Cat,
Stůj / krucinál
počkej.

Přiběhne SOPHIE, v ruce drží střevíc na extrémně vysokém podpatku. Je zhruba stejně opilá. Lapá po dechu.

CAT. No jó /
Už stojím.

SOPHIE. Když sem se řítila po Waterloo Road, rupnul, pásek/ podělanej.
Určitě mám teďka vzteklinu.

SOPHIE *hodí rozbitou botu na zem, rukou si otře chodidlo a pak ji obuje.*

CAT *mezitím klesla k zemi a nesrozumitelně si zpívá vlastní verzi písně 'Hate To Say I Told You So' od skupiny The Hives.*

Hele nedělej, že ti úplně hráblo.

Co to mělo bejt?

Máš štěstí, že seš vůbec naživu.

CAT. Asi se poblíju.

Padne na všechny čtyři a vydává zvuky, jako by se chystala zvracet.

SOPHIE. Je ti tak blbě?

CAT. Mark nesnáší moje nohy.

SOPHIE. Co?

CAT. Prej sem klidně mohla bejt kačena.

Ble / sakra.

Hrozně blbě.

Předkloní se a drží se přitom za břicho.

SOPHIE. Budeš fakt zvracet? Mám ti podržet vlasy?

CAT. Né. Já sama. *(Pokouší se vyzvracet.)*

Tak debilní.

SOPHIE. Seš nalitá.

CAT. To asi nevím.

K tomu mě píchá v boku.

SOPHIE. Si sedni.

CAT. Rozkaz.

SOPHIE. Já myslela, že mu vypustíš gumy / nebo tak něco?

CAT. Překvapila sem sama sebe.

SOPHIE. Sebe, mě a všechny ty lidi, co se jim vysypaly vokna.

Jak's to prosim tebe udělala?

CAT. Narvala sem mu svetr do nádrže, pod to šoupla zapalovač.

SOPHIE. Ty vole!

CAT. Abrakadabra, chytlo to jako blesk.

Šmejd jeden šmejd'áckej.

SOPHIE. Kriste pane.

CAT. To víčko tam pořádně nedrželo./

A já si nemohla pomoct.

SOPHIE. Normálně mě šokuješ. Sem v šoku.

CAT. Málem sem si stříhla Janu z Arku.

SOPHIE. Nemůžu tomu uvěřit.

CAT *(dává si hlavu do dlaní).* Pane bože. *(Zpola se směje.)*

SOPHIE. Táta Tiny Roddyový podpálil svý přítelkyni barák.

CAT. Fakt?

SOPHIE. Šel sedět.

CAT. Mně je to fuk.

SOPHIE. Zavřou tě.

CAT. Nedostanou mě.

SOPHIE. Se modli.

CAT. Tři podělaný hodiny.

SOPHIE. Co?

CAT. Mě nechal v takovým Bejrútu.

SOPHIE. Prosim?

CAT. Von prostě nepřemejšlí.

SOPHIE. Cože?

CAT. Nesnáším to.

Nic nechápe. Dělej, makej. Nediskutujte, smradi.

Šmejd. /
 Na Blízském východě už to není žádná sranda.
 SOPHIE. Nejlepší bude, když pudeš ke mně.
 CAT. Žjóóóó, to je . . . ujetý!
 SOPHIE. Je to žhářství. Chápeš?
 CAT. Pořád akorát čekat, na něco čekat . . .
 SOPHIE. Přestaň, Cat. No tak.
 Seber se . . . prosím.
 CAT. Mě ničí.
 SOPHIE. Potřebujem se dostat domů.
 CAT. Slyšelas tu explozi? (*Chichotá se.*)
 SOPHIE. Ses úplně pomátla.
 CAT. Mohla sem mít, jakýho chlapa se mi zachtělo. (*Pokouší se zvracet.*)
 SOPHIE. Jo. Vstávej. / Hele musíš jít po svejch, jasný?
 CAT. Ok, ok, paní šéfová. Jen co přejdou ty lidi. Mohla bych sebou seknout. (*Hihňá se.*)

Na zákulisí se vynoří dva mladíci z problematické čtvrti v centru města. Frajířkovskou chůzí se přiblíží k dívkám.

MLADÍK 1. Copak to tady máme za pařbičku, co?
 MLADÍK 2. Ste lesby?
 CAT. Ne.
 MLADÍK 2. Tak proč se tady k sobě tak tulíte?
 CAT. Kámoška mě utěšovala.
 MLADÍK 1. No né, a mě bys neutěšila, co?
 SOPHIE. Hele, koukejte vypadnout.
 CAT. Jo. Kruci vodprejskněte!
 MLADÍK 2. Mně přijdou jako lesby. (MLADÍKOVI 1). Co myslíš, vole?
 MLADÍK 1. (*ukazuje na CAT*) Podle mě je támleť kurva,
 sou jí vidět spod'áry.
 CAT. Vodjezd, díky a nazdar.
 MLADÍK 2. Ty špinavá děvko.
 MLADÍK 1. Špinavý děvky já můžu. (*Hrábne si do rozkroku.*) Dala by sis, co, pusino?
 SOPHIE (*šeptá CAT*). Přehod' si kabelku a zvedej se se mnou.

Vstanou. SOPHIE drží láhev Bacardi Breezeru za zády.

Vřelé díky, ale když ste se zjevili, zrovna sem chtěla tady kámošku vobsloužit pusou.
 MLADÍK 1. Fuj vy hnusný coury.
 MLADÍK 2. Humus.
 MLADÍK 1. Tak to my vám uděláme vohromnou službu a ukážem vám, vo co jako přicházíte.
 SOPHIE. Uteč!
 CAT. Proboha.
 MLADÍK 2. Chyť je!
 MLADÍK 1. Vyšukat z nich duši.

Strhne se rvačka. CAT je sražena k zemi.

MLADÍK 1. Todle se ti bude líbit.

Náhle je slyšet zvuk rozbíjeného skla a hrdelní řev. Výkřiky bolesti. Pod krkem MLADÍKA 1 drží SOPHIE rozbitou láhev od Bacardi Breezeru. Vypadá jako zcela smyslů zbavená. Pořezala oba mladíky a všude je krev.

SOPHIE. TÁHNĚTE DO HAJZLU!

Rvačka ustala. Všichni v údivu hledí na SOPHIE.

MLADÍK 2. Kráva pošahaná.
 SOPHIE. Udělám ti z toho hnusného ksichtu fašírku.
 MLADÍK 1. Dyť to byla jen taková legráčka, milostivá dámo,
 to tady utnem, no.

SOPHIE. Drž hubu.

MLADÍK 2 *uteče.*

MLADÍK 1. Hele, vážená,
už mizím.
Stačí?

Jenom dej pryč tu láhev.

SOPHIE. Tohle si sakra vypiješ.

MLADÍK 1. Prosim . . . Fakt mě to mrzí, velevážená, no fakt.

SOPHIE na to nic neřekne a pak ho najednou nechá jít.

SOPHIE. Tak padej. Vodpal.

Mladík jí vykopne láhev z ruky, udeří ji do obličeje a uteče.

MLADÍK 1 (*volá*). Zkurvený přihřátý lesby!

CAT pomůže SOPHIE vstát. Sophie teče z nosu krev. Slyšíme, jak hlasitě oddechují.

SOPHIE. Asi mám zlomenej nos.

Druhá scéna

Druhý den ráno. Stůl.

VAL (*SOPHIEINA matka: vypadá mladě – skoro by to mohly být sestry*) sedí u stolu. Čte noviny.

SOPHIE vstoupí do kuchyně. Má na sobě župan a pyžamo. Na nose má náplast. Vezme si misku s cereáliemi.

VAL (*aniž by vzhledla*). Myslela jsem, že se k nám v šest ráno přihnalo stádo slonů.

SOPHIE. Promiň, myslela jsem, že nás nebylo slyšet.

VAL. Znáš to, jak jeden myslel.

SOPHIE. Ne, co jako?

VAL. Jak to myslíš: ‚Ne, co jako?‘

Děláš chytrou, holčičko?

Val zvedne hlavu, ale SOPHIE k ní sedí zády.

SOPHIE. Ne.

Ticho.

VAL. Říkalas, že do tří budeš doma.

SOPHIE. Nebyly taxíky.

VAL. Nemohla jsem kloudně spát.

SOPHIE. Nemusíš čekat, až přijdu, mami.

VAL. Čteš vůbec někdy noviny?

Lidi ubodaný na ulici. Mladý lidi nezvěstný.

SOPHIE. Cat byla se mnou.

VAL. Je ještě tady?

SOPHIE. Táta ji zavez do města.

VAL. To bylo kdy?

SOPHIE. Bylas v koupelně.

VAL. A kam jako jel?

SOPHIE. Nevím. Nic neříkal.

VAL. Ráno jsem slyšela někoho zvracet. Přešla mě z toho chut' na snídani.

SOPHIE. Já to nebyla.

VAL. Doufám, že není těhotná, co?

SOPHIE. Ne.

VAL. To by její mámu zničilo.

SOPHIE. Proboha, mami.

VAL. Nedělej na mě: ‚Proboha, mami.‘

Marní svůj mladej život.
SOPHIE. Jo.
Nemůže se dočkat, až bude dělat ve Sparu jako ty.
VAL. Ty seš ale kráčmera přidrží.
A kdo si myslíš, že ti financuje botasky, tamty – ‚Buffalo‘?
SOPHIE. Botasky jim nikdo neříká.
Sportovní boty.
VAL. Ach tak? Aha?
Kdybys měla čekat, až tvůj otec pustí chlup, to by ses teda něco načekala.
SOPHIE. Cat má práci. Uživí se.
VAL. To je teda termín. Dělat v nočním podniku společnici.
SOPHIE. Posloucháš se někdy?
VAL. Sklapni tu svou nevymáchanou, ty zpustlice, nebo ti ji sklapnu za tebe.
Myslíš si, že všemu rozumíš.
SOPHIE. Jasně. Ale co.
VAL. A máš pravdu, bulíku. Já ničemu nerozumím. Tebe nikdo nechápe.

Matka začne znovu číst noviny. Ticho.

Nemáš přednášku?
SOPHIE. Ne, mami, je neděle.
VAL. Nemáš psát nějakou práci?
SOPHIE. Vadilo by ti, kdybych se nasnídala?
VAL. A uklid' si v pokoji. Je to ostuda. Všude se válejí špinavý kalhotky. Otce to uvádí do rozpaků.
SOPHIE. Co dělal táta v mém pokoji?
VAL. Přinutila jsem ho, aby ti opravil tu klíčku na okně, tak už ho můžeš otvírat.
Celej barák čpí od těch tvejch cigaret.
SOPHIE. Bez vás já se neobejdu.
VAL. Chudák je posbíral ze země a strčil do pračky.
SOPHIE. Co? Ježíš, to tady člověk nemá kouska soukromí?
VAL. Ach ty máš ale strašlivej život, chuděrko.
Co to máš na tom nose?
SOPHIE. Náplast.
VAL. To vim taky, že to je pitomá náplast, bulíku.
Proč ji jako máš na tom rypáku?
SOPHIE. Sem se včera natáhla.
VAL. Z pití?
SOPHIE. Ne.
VAL. Ukaž.

Matka prohlíží nos a sahá na náplast.

VAL. Táhne to z tebe, že by to vzkřísilo nebožtíka.
SOPHIE. To bolí.
VAL. Pilas?
SOPHIE. Trochu.
VAL. Takže vlastní zavinění.
Sebedestrukce.
SOPHIE. Není mi dobře.
Jdu si ještě lehnout.
VAL. Nejdřív to byly projímadla.
Pak lahvičky se sirupem na kašel.
Teď v opilosti padáš na nos.
Bulíku zlatej, měla by ses dát do kupy.
SOPHIE. Nic se neděje, mami, prostě sem upadla.
VAL. Táta se tuhle po Benylinu sháněl.
Na ten jeho průduškovéj kašel tady nebylo ani ň..
Chudák se musel zas otočit a sám si pro něj dojít.
K smíchu.
V tomhle baráku nevydržej léky na kašel ani dvě minuty.
SOPHIE. Jo.
VAL. Myslíš, že tě budu podporovat v drogách?

SOPHIE. To nejsou drogy.
 VAL. Kupuj si vlastní.
 SOPHIE. Ano.
 VAL. Zašroubuj mléko.
 SOPHIE. Jistě.
 VAL. Určitě to není zlomený? Vypadá to dost napuchle.
 SOPHIE. Kdyby to bylo zlomený, musela bych si to jít nechat překřupnout.
 VAL. Neříkej překřupnout, bulíku.
 Je to moc názorný.
 SOPHIE. Spadla sem na něco tvrdýho.
 VAL. Vsadím se o co chceš, že ta Cat neupadla.
 Co?
 SOPHIE. Ne.
 VAL. Ta když chce, tak umí bejt za hezkou. To ty se pokaždý akorát zřídíš.
 SOPHIE. Jo.
 VAL. Dám ti na to nějakou mast.
 SOPHIE. Nechci.
 VAL. Že ti není hanba.
 Ty si nevážíš toho, co máš, dokud o to nepřijdeš.
 SOPHIE. Jo. To dává smysl.
 VAL. Vlastní zavinění.
 A tak to je s tebou pořád.
 SOPHIE. Ano, mamí, vlastní zavinění.

Třetí scéna

U MARKA v bytě. Televize a pohovka.

MARK a EDDIE sedí před televizi. MARK kouří jointa. Sledují fotbalový zápas. Před nimi leží velká sportovní taška.

CAT. Čau, jak se –
 MARK. Kdes byla?
 CAT. Tys nedostal textovku? Že budu spát u Sophie.
 MARK. Ale jo, jo, dostal. Veškerou celou jednu SMS.
 CAT. Já si teď zapnula mobil. Co se proboha stalo?
 MARK. K čemu sem ti ten mobil kupoval, co?
 CAT. Promiň, Marku. Sem to včera přehnala.
 MARK. Abys ho vypínala nebo co?
 CAT. Ne, to ne. Promiň.
 MARK. Pocem.

Vztáhne k ní ruce a přitáhne si ji na koleno.

CAT. Dobrý?
 MARK. Hm. Bejvala by ses tu šikla.
 Zvlášť po tý bolestný ztrátě.
 EDDIE. Kdo umřel?
 MARK. Cat Lynchová, to je můj bratránek Eddie.

Potřesou si rukama.

EDDIE. Čauky, kočko. (Prohlíží si ji od hlavy k patě.)
 Sem tě eště neviděl.
 MARK. Trochu si ji cvičím.
 EDDIE. (směje se) To seš teda šťastnej čokl. (Vydává zvuky psiho funění.) Ty jo a co, poslouchá na slovo?
 CAT. Už nenadělám na gauč.
 EDDIE. Ty jova.
 Brrrrr, ta je ale vostrá.
 Ty jo, kámo, koukám, že ste se hledali.
 MARK. Žádná netýkavka to není,
 vid' že ne, Kačeno?

Buď na něj milá, zrovna se nám vrátil z ‚dovčí‘.

Chytne ji za ruku a políbí ji na ni.

CAT. Někde v teple?

EDDIE. Costa del Chládek.

CAT. Jo tak.

EDDIE. Zkrátili mi to vo tři měsíce za dobrý chování.

Poněvadž teďka už sem hodnej hoch.

CAT. Venku sem neviděla džíp.

MARK. Zato sis určitě všimla, jak to tam je kurva vožehnutý, nebo ne?

CAT. No.

MARK. Ráno ho vodvezli.

Srdce mi z toho div nepuklo.

Na ten model sem čekal dva měsíce.

Pět diskovejch kol z lehký slitiny, provedení semiš a kůže.

Ty podělaný kouřový vokna mi tam dali minulej tejden a v kufru perfektní kožená bunda. Asi si brzy někoho podám. Víš, jak to myslím?

CAT. Ježíš, jasně. Páni.

A víš, jak se to stalo?

Někdo se právě chystá skórovat za Manchester United.

EDDIE (*dloubne do MARKA*). Brown.

MARK (*odstrčí CAT*). Silvestre.

EDDIE. Beckham.

MARK. Ruudy nalevo volnej.

Přihrej. Přihrej.

EDDIE. Man-chester!

MARK. Man-chester! Man-chester!

MARK a EDDIE hlasitě řvou a pak jejich nadšení zklamaně opadne.

MARK. Bída.

MARK a EDDIE. Totál bída.

CAT. Ten džíp.

Jak se to stalo?

MARK. Seděl bych tady, kdybych měl tucha?

EDDIE. Neměj péči, bejby, už se na tom pracuje.

MARK. Pět hasičskejch sborů a policajtů jak naděláno.

A já byl v posteli, ksakru. Pernej den. Víš, jak to myslím?

EDDIE. Ty vogo, podle všeho's

přišla vo ‚Skleněný peklo‘, kočko.

CAT. Nedošly mi ty esemesky.

EDDIE. Ty jo ale pěkně debilní potupa, ne.

CAT. Se Sophie sme se zrušily. Rozbila si nos.

EDDIE. Fakt blbá noc, ne.

Když já se naposled ztřískal, urazil sem si jedničku.

Sem na to musel dát korunku.

Dívej. (*Vyhrne si horní ret.*)

CAT. To by jeden nepoznal.

U sousedů byli policajti.

EDDIE nadskočí a popadne tašku.

EDDIE. Tvrdý, Marku. Za to je dvanáct let.

MARK. Já už sem vypovídal.

EDDIE. Ale co když se vrátěj? Co když mě uviděj?

MARK. Klídek, Eddie.

Pošlem vtevřít tady Kačenu.

Vypadá jako někdo se slušnou reputací.

EDDIE. S čímže?

Zní to jako něco nakažlivýho. Tajhle, ne, Marku . . . (*Sáhne si do rozkroku.*) Brejden, doktore, tady

mladej mi asi chytil nákou reputaci.

Směje se, jako když startuje auto.

MARK. S tebou budou chtít taky mluvit.

CAT. Proč?

MARK. Protože tady bydlíš, Kačeno.

EDDIE. Tajíš snad před náma něco?

CAT. Bingo!

To sem byla já.

EDDIE. Tak to je fakt hustý, kočko.

(*Ke CAT.*) Nejseš ty kapku feministka?

No a jak to, že se menuješ Kačena?

CAT. Kačena mi říká jenom Mark.

Menuju se Catherine, Cat.

MARK. Mrkni jí na nohy, Eddie.

Tak veliký nohy sem na holce eště neviděl.

EDDIE. Ty vole.

Máš recht.

Normální kačena.

MARK. To říkám.

Smějí se.

CAT. K popukání.

MARK. Tak rozhodčí! Thompson v ofsajdu.

EDDIE. Chceš vidět fotku mé dcery?

(*Z peněženky vytáhne fotografii.*)

To je Shirley.

Je jí pět. Zrzavá jak její máma, ale nemáme jí to za zlý.

CAT. Je milá.

EDDIE. Dávám si teď věci do pořádku.

Vezmu ji vod tý poběhllice i toho jejího novýho šamstra.

CAT. To je dobře.

EDDIE. Takže to teďka rozjždím tady s Markem.

CAT. Cože?

MARK (*umlí Eddieho pohledem*). Od zejtrka bude stát u vchodu.

EDDIE. ‚Nejseš na seznamu, nemužeš dovnitř.‘ (*Směje se.*)

MARK (*přejíždí jí po zadku*). Uděláš nám sendvič, Kačeno? Že sme se tak sešli.

EDDIE. Pro mě čaj.

CAT (*zarazí ho*). A koupils něco?

EDDIE. Já přines sušenky. Slepovaný marmeládový kolečka. Sou vedle na stole.

Jo a voda je uvařená.

Dva cukry a kapku mlíka, kotě.

MARK. Tak to má bejt, ne, Kačeno?

CAT. Co jako?

MARK. Ty tomu dodáš ten správnej šmrnc.

CAT. Prosim?

EDDIE. To je fakt, vole. Je to šmrncovní kost.

Ne jako některý ty štětky, co ses s nima tahal.

CAT. Fajn.

Udělám ten čaj.

EDDIE. Dikan.

Odejde CAT.

MARK. Poslyš. Před ní ani slovo.

EDDIE. Jak to myslíš?

MARK. Svý věci si nechávám pro sebe.

Chápeš?

EDDIE. Jasná věc, šéfe.

Budu ji držet v blažený nevědomosti.

Odmilka.

Ale je to teda fakt super kost.

MARK. Můžeš ji mít.

EDDIE. Fakt jo? To beru.

MARK. Vod čeho sou kámoši, ne.

Sledují obzvláště hrubý zákrok. Nelibě se přitom zašklebí.

MARK a EDDIE. Debil Neville.

MARK. To je na volnej kop.

EDDIE. A jaká je?

MARK. Je to kunda. Má to ráda nadsno.

EDDIE. Fakt? (*Mne si ruče.*) No tak, no tak!

MARK. Sem to říkal. Volnej kop.

Něco vod tebe potřebuju.

EDDIE. Stačí říct, kámo.

MARK. Asi vim, kdo to udělal.

EDDIE. Udělal co?

MARK. Můj džíp, Eddie. Můj džíp.

EDDIE. Kecáš?

Tak to je mrtvej.

MARK. Je to jeden ze dvou lidí.

EDDIE. Zmalujem mu prdel.

MARK. Je to skoro na devadesát devět procent.

EDDIE. Znásilníme mu příbuzenstvo.

Hráči se řadí na volný kop.

MARK. Jestli srovnaj, je to v prdeli.

EDDIE. Todle dycky nesnáším.

CAT přináší čaj.

CAT. Dáš si sendvič, Eddie?

EDDIE. Co tam máš, kočko?

CAT. Sejra, šunku.

EDDIE. Dám si toustíček se sejrem a šunkou.

MARK. Pocem, kotě.

CAT k němu přistoupí.

Pusu.

Políbí ho a on jí zmáčkne prso.

CAT. Ne.

Tým soupeře neskóruje z volného kopu. Hoši řvou radostí.

MARK. Jé, to je kokot – dá to do hodin!

Směje se.

EDDIE. Ty vole, díky bohu.

A kde je vůbec Keane?

MARK. Každým pádem chybějící článek.

EDDIE. No prosím, kámo, tomu říkám slovo do pranice.

Odejde CAT.

Ty, Marku.

Dlužíš jim lováče?

Sou to ty v kuklách?
MARK. Ani nápad.
Ale Hopper Deegan mi nejde z hlavy.
EDDIE. Vyřídím ho za tebe.
MARK. A možná ještě někdo jinej . . .
Vrtá mi to hlavou . . .
EDDIE. Hele stačí říct.
MARK. Kurva hrajou jak ponocný.
Beckham tam stojí jak tvrdý y.
EDDIE. Ale háro má dobrý.
MARK. Víš ty, Eddie, co chci?
Chci vocad' vypadnout.
Dokoukat to v hospodě.
Dát jedno nebo deset.
EDDIE. Že váháš.
Co můj toustík?
MARK. De se.

*Odejdou. Chvilku hledíme na prázdné jeviště.
Televize stále běží. Někdo dal gól.
Vstoupí CAT se sendviči.*

Čtvrtá scéna

Numero Uno. Vinný bar / klub. Pozdě v noci.

CAT leští sklenice na víno. JACK MULLEN a jeho agentka GILLIAN sedí u baru. Oba jsou značně opilí.

Hudební kulisa ustane.

JACK. Kam se poděla hudba?
CAT. Zavíráme. Díky.
JACK. Jednu píseň.
Za starý dobrý Irsko.
(*Oběma dolévá, zpívá.*)
Každá dívka . . .

GILLIAN. Tajně touží . . .
JACK a GILLIAN. Námořníka v srdci mít . . .

Chichotají se a zpívají o něco troufaleji.

JACK. Námořníka v srdci mít . . .
CAT. Trochu tišeji, prosím.
GILLIAN. Dá dy dá dy dá dy dá.
JACK a GILLIAN (*buší do stolu*). Da ta ta tá.

Takhle to jde až do konce písně.

JACK. Hojahój!
JACK a GILLIAN. Hojahój!¹

Pozvednou sklenice.

JACK. Dublin.
GILLIAN. Zatracená dědina.
JACK. Prdel světové literatury.

Ťuknou si a pijí.

JACK. Asi bychom je měli roztřískat.

---

¹ Pozn. překl.: V originále zpívají píseň „All the Nice Girls Love a Sailor“.

GILLIAN *se rozhlédne a uvidí CAT.*

GILLIAN. Radši ne.

JACK. Všude dobře, doma nejlíp.

GILLIAN (*pozvedne sklenku*). Do hajzlu se závistivcema.

JACK. Mor na malicherný . . . maloměsto.

Zaprděný lidstvo.

GILLIAN. Podpásovka.

JACK. I ty, Brute?

Ťuknou si a pijí.

JACK. Kam čert nemůže, pošle novináře.

GILLIAN. Počkej a uvidíš.

Až vyjdou kritiky v anglických / novinách, bude to o něčem jiným.

JACK. Vzal to ďas.

GILLIAN. Chci tím říct –

JACK. Je to stejná pakáž.

GILLIAN (*vezme ho za ruku*). Není to zase tak strašná kritika. Už jsi měl horší.

JACK (*vytáhne novinový článek*). Poslechni si ten blábol.

GILLIAN. Už zase?

JACK. ‚V nejnovějším opusu se Mullen v důvěrně známých vodách poněkud potácí.

Ve srovnání s fascinující opojností ranějšího díla z osmdesátých a počátku devadesátých let se však jedná o velmi slabý odvar. Při čtení románu ‚Boston 4denní‘ jsem se neubránil myšlence, že měl raději zůstat doma. Tato cesta je pod jeho spisovatelskou úroveň.‘

Co to má jako znamenat?

Agentka pokyne CAT, že chce platit.

GILLIAN. Znamená to

na příští víkend velké inzerát do Irish Times a Observeru.

JACK. Mně by to tak nevadilo, ale vzal jsem ho na fotbal, když jsme hráli s Argentinou.

GILLIAN *si chce dolít, ale láhev je prázdná.*

GILLIAN. Mizero.

Stejně už mám dost.

Zavezu tě domů.

JACK. Zavezu se sám.

GILLIAN. Mám tvoje klíčky.

JACK. Jsi opilý.

GILLIAN. Ne tak jako ty.

JACK. Mrcho.

GILLIAN. Šmejde.

Přijde CAT.

JACK. Nechcete mi dělat agentku? Tahle je nadobro vyřízená.

CAT. Budete platit kreditkou?

JACK. Jde vám jen o mé prachy a já vás miluju.

GILLIAN. Nech to děvče na pokoji.

Kde mám kabát?

GILLIAN *se odplouží.*

JACK (*vytáhne kreditní karty*). Vyberte si. Jakou chcete.

CAT. Děkuji.

Vezme si jednu kartu. Vráti se k baru.

GILLIAN. Kde mám kabát?

Hledá ho všude kolem, šátrá po zemi; mezitím se Mark naklání přes pult a v zrcadle za Cat si kontroluje účes.

MARK. Tak co řekneš?

CAT. Co?

MARK. Zejtra na stanici.

CAT. Eště sem na to nemyslela.

MARK. Začni.

CAT. Co chceš, abych jim řekla?

MARK. Když se budou ptát, kdo chodí do bytu,

řekni moje máma, ségry, tvý kámošky.

Co se týče drog, samozřejmě's nikdy nic neviděla.

O Eddiem se nezmiňuj.

Řekni jim, že v klubu sou ohledně drog přísný předpisy.

Hleď si svýho chlapa.

CAT. Oukej.

Hledí na ni.

MARK. Není se čeho bát.

CAT. Prostě to jen nechci zvorat.

MARK. To se nestane. Dlouho tě tejrát nebudou, Kačeno.

Vypadáš, jako bys spadla z vánočního stromečku.

CAT. Jo.

MARK. Seš moje princezna . . .

Přiběhne EDDIE.

EDDIE. Náký blbečci vzadu rozbíjej lahve.

Deš tam?

MARK. Jo.

Odběhne.

GILLIAN. Kdeže jsou ty doby, kdy's mladejm holkám pletl hlavu.

JACK. Pořád jim je pletu.

GILLIAN. Povídali, že mu hráli.

JACK. O padesát eur, že si domluvím rande.

GILLIAN. Sto.

JACK. Platí.

GILLIAN. Není nad starýho blázna.

JACK. Tebe jsem měl přefíknout dávno, když k tomu byla příležitost.

GILLIAN. To bys mě rozesmál.

JACK. Bylas mladá, ambiciózní a čekalas na to.

GILLIAN. A ty sis vždycky

přehnaně věřil.

Dobrou noc.

Políbí ho.

JACK. Gillian

Klíčky?

GILLIAN. Kavárna v hotelu Shelbourne. V poledne. Zítřa –

Ne že přijdeš pozdě.

(Ke CAT.) Je celej váš.

CAT dá JACKOVI podepsat stvrzenku o platbě. Odejde GILLIAN.

JACK. Dáte si se mnou skleničku?

CAT. Pítí se zákazniky nemám v popisu práce.

JACK. Nerad piju sám.

CAT. To není můj problém.

JACK *(vzhlíží k ní)*. Jste překrásná.
CAT *(podává mu účtenku)*. Tady je vaše kopie.
JACK. Bože, máte tak zelené oči.
CAT. Hnědý.
JACK. Hnědé, ach ano, samozřejmě, krásně hnědé.
Omlouvám se, ale před časem jsem přišel o zrak.
CAT. Nejspíš při poslední láhvi šampaňského.
Mám vám zavolat taxi?
JACK. Jak se jmenujete?
CAT. Catherine. Zkráceně Cat.
JACK. To je pěkné jméno.
Moje tetička se jmenovala Catherine.
Jako děti se nás pokoušela strašit svými umělými zuby.
CAT. Rozkošný.
JACK. Vždycky když jsme to nejmíň čekali, naschvál jí jako vypadly.
CAT. Můžu odnést tu nádobu s ledem?
JACK. Chcete, abych šel, že?
CAT. V poklidu.
JACK. Proč jen se vůbec musí odcházet?
CAT. Chci jít domů do postele.
JACK. Chceme stejné věci. Je to předurčené.
CAT *(začne uklízet)*. Taxíka si klidně chytíte na ulici.
JACK. Co děláte? Studujete? Na vysoké?
CAT. Pracuju tady.
JACK. Tohle že byste dělala, takové chytré děvče.
Mám dceru ve vašem věku. Studuje v Londýně umění.
CAT. To má štěstí.
JACK. Má tmavé vlasy, přesně jako vy.
CAT. Zázrak.
Vrátil se vám zrak.
JACK. Hrome, máte pravdu.
CAT. Ke dveřím teda trefíte.
JACK. Tvář anděla, jazyk jako břitva.
Nechtěla byste někdy přijít na večeri?
CAT. Ne.

Odejde.

JACK *(křičí za ní)*. Dáte mi?
CAT. Dáte si vodchod?

Odejde a začne uklízet.

JACK *něco vpiše do své knihy a mezi stránky pečlivě vloží několik bankovek.*

Vstoupí MARK.

MARK *(ke CAT)*. Hod' sem utěrku.

Jack vstane a trochu zavravorá.

V pohodě, šéfe?

JACK. Tip t'op.

MARK *(odvádí ho ven)*. Já vás doprovodím. Tady pozor na schod.
Zase vás tu rádi uvidíme, pane.
Dobře doražte.

Odejde JACK.

Šašek.

Vo co, že se probere pochcanej.

Za prachy si glanc nekoupíš, víš, jak to myslím?

CAT. Jo.

Co se dělo?
MARK. Si mě hlídáš nebo co?
CAT. Napadlo mě, žes bys moh zase zmizet.
MARK. Co?
CAT. Jako včera odpoledne.
MARK. Sem ti říkal.
Měli sme s Eddiem ňáký vyřizování.
CAT. Nebylo by to poprvý, cos měl ,ňáký vyřizování'.
MARK. Vo co ti de?
CAT. Tři hodiny sem seděla v džípu.
Dívala se, jak šestiletý haranti zapalujou zastávku.
Starou paní přepadli, jen co vylezla z baráku.
Když sem chtěla vylízt, abych si protáhla nohy,
zasypala mě sprška šutrů.
MARK. To bylo ve stejnej den, co mi shořel džíp. Že jo?
CAT. Jo. No a?
MARK. No a tak nejseš zatraceně ráda, že už v něm nemusíš sedět?
Ti říkám – musel sem něco zařídit, s někým se potkat.
CAT. Vždycky mě takhle někde necháš. Na nějakým votřesným místě.
MARK. Tak dívej, honím se celej boží den a pro koho asi?
Pro nás.
Slyšíš?
Tak možná to úplně není jak bydlet s mamkou a tatškou v lepší čtvrti,
ale bude to lepší.
Copak se vo tebe nestarám? Ha?
Copak se nemáme dobře? Co?
Takže když na mě musíš čekat na ,nějakým votřesným místě',
budeš čekat.
Co? Kačeno?

Zespodu ji lehce bouchne do brady.

CAT. Máš něco / na ruce –
MARK. (*otře si ruku do utěrky*). Vodřel sem si kloub.
Jeden z těch cucáků –
Ten samej, co sem ho před pár tejdnama chytil, když se mi snažil vybrat džíp.
Napadlo mě, že to moh bejt von.
CAT. Ale neublížils mu.
MARK. Dostal dloubanec, na jakej jen tak nezapomene.
CAT. Panebože.
MARK. Ted' se ukazuje, že von to nebyl.
CAT. Jak to víš?
MARK. Á, není to žádněj grázl. To poznáš.
I když těch pár šťouchanců si zasloužil.
Netvař se tak vyjeveně.
Pocem.

Stáhne si ji na koleno.

Já tě miluju, Kačeno.
Slyšíš?
Fajn.
Vodted'ka už budu hodnej.
Chlap podle tvejch představ.
Už tě znova nevopustím.
Je to lepší?
Ty mě miluješ.
Já vim, že jo.

Přejíždí jí rukou po krku a pak silně přitlačí.

Poněvadž jestli ne, tak tě kurva zabiju.
CAT. Miluju tě.

MARK. Řekni to ještě jednou.

CAT. Miluju tě.

Obličejem se jí zaboří do vlasů.

MARK. Miluju tě.

Udělal bych pro tebe cokoli.

Libá ji.

CAT. Musim dodělat kasu.

MARK. Jo to dodělej, ty moje holátko.

Já zhasnu.

CAT posbírá zbylé sklenice a zdvihne knihu, kterou tam JACK zanechal. Jak s ní pohne, vyletí z ní bankovky. Zvedne je a počítá.

Pátá scéna

Doma u SOPHIE. Dveře do SOPHIEINA pokoje.

Vedle CAT stojí VAL.

VAL. Už tam je takhle dva dny.

CAT (*klepe na dveře*). Sophie. To sem já.

SOPHIE. Co chceš?

CAT. Přišla sem se na tebe podívat.

SOPHIE. Jo, najednou mě chceš vidět.

VAL. Už je zase na tom Benylinu.

Dva dny nebyla ve škole.

(*Buší na dveře pokoje.*) Si myslí, že je tady na hotelu.

SOPHIE. Di pryč.

VAL. Bulíku, bulíku.

Neslyšíš, že se na tebe volá jménem?

CAT. Ale já ti vážně volala.

SOPHIE. Neříkej.

CAT. Nikdo to nebral.

VAL. Protože byla zalezlá v té zatracený posteli. (*Buší na dveře.*) Přestaň se chovat jako důra pitomá a okamžitě vylez, bulíku. Jestli máš rozum.

Dveře do pokoje se náhle otevřou. Stojí v nich SOPHIE, na sobě tričko, vypadá neupraveně.

SOPHIE. Bulíku, důro, holčičko.

Můžeš mi prosim tě říct,

kdo krucinál někomu říká bulíku?

VAL. Nekřič takhle na mě, nebo ti ten čumák přerazím na druhou stranu..

SOPHIE. Nepřibližuj se ani o krok, nebo ti ukopnu tu tvoji hnusnou kebuli.

VAL. Moc si na mě nevyskakuj.

SOPHIE. Vo nadávání už tě měl dávno někdo poučit.

Není to hezký. Ani trochu hezký.

Hodně nevomalený.

To jméno je Sophie.

Vřelé díky.

VAL. Pudeš z domu.

SOPHIE. To záleží i na tátovi.

VAL. Moc si nefandi – bude rád, že se tě zbaví.

SOPHIE. Spíš se radši zbaví tebe.

VAL. Sklapni.

SOPHIE. Táta šuká s nějakou mladou.

Je to fakt dost nechutný.

Tlustá Vicky O'Learyová.

Podle všeho ji potkal u nápojovýho automatu.

A to prosím vo dietní kolu dvakrát nestojí, co?
 Ten detail sem si vlastně vymyslela.
 Prostě vím, že pravidelně šuká.

VAL. Ty malá čubko.

VAL SOPHIE *mlátí.*

SOPHIE. Nesahej na mě.

SOPHIE *udeří VAL do zad, až klesne k zemi.*

Jestli mi ještě někdy vrazíš, vrazím ti taky, oukej?

VAL (*neudrží se a začíná plakat*). Jak si troufáš mě mlátit?
 Jsem tvoje matka.

SOPHIE. Jo, já vím.

CAT. Není vám nic?

VAL. Vypadni a hled' si svýho.
 Proč ty si v životě nevezmeš sukni, aby ti padla?

Odejde.

SOPHIE *se posadí a hlavu si položí na kolena. Ticho.*

CAT *vytáhne balíček cigaret.*

CAT. Dáš si cigo?
 SOPHIE. Zapal mi.

Odmilka.

To na mě sáhla naposledy.

CAT. No, myslím, žes to dala dostatečně najevo.

SOPHIE. Si myslí, že si může říkat, co chce, a nikomu tím neublíží.

CAT. Mrknem na to? (*Natočí si SOPHIE k sobě.*)
 Jen trochu červený.
 A to je fakt pravda?

SOPHIE. Co?

CAT. Vicky O'Learyová.

SOPHIE. Nevim.

CAT. A jak víš, že spolu . . . no, víš, co?

SOPHIE. Tátova oblíbená hospůdka.
 Seděj spolu.
 Kolenama se skoro dotýkaj.
 Smějou se.
 S mámou se nesměje nikdy.
 Možná jednou, ale to byla náhoda.

CAT. Já se nikdy nevdám.

SOPHIE. Ani já ne.
 Je to konec života.
 Ježíšmarjá, a co ty?

CAT. Zrovna jdu ze stanice.

SOPHIE. A do pr, a do pr.

CAT. Neboj, je to v pohodě, víc než já nebo džíp
 je zajímavý Mark.

SOPHIE. Jak to myslíš?

CAT. Jestlipak sem u něj někdy viděla drogy?
 Prodával je? Z čeho má peníze?
 Myslím, že mě dokonce litovali.
 Dali mi čaj a sušenku.

SOPHIE. Co dál?

CAT. Zasllechla sem, jak se bavili, že to na něj někdo upek nebo von že to upek či co.

SOPHIE. Co to bylo?
CAT. Nevim.
SOPHIE. Takže je fakt dealer.
CAT. No, zná spoustu lidí.
Někdy popíjej v klubu,
přijdou do bytu.
SOPHIE. Proboha.
Musíš vodtamtud vypadnout.
CAT. Je to taky můj domov.
SOPHIE. Říkám ti – bič a pryč.
S takovejma lidma si radši nezahrávat.
CAT. A s jakejma teda? S lidma jako sem já?
SOPHIE. Ahá, takže ty seš teďka taková normální kriminálnice.
CAT. Tomu nerozumíš.
SOPHIE. Prokristapána, si myslíš, že seš v nějakým filmu nebo co?
Co když na to Mark přijde?
Když se to domáknou policajti?
CAT. Nechtěla sem to udělat.
Byl to zlomek vteřiny.
A bylo to.
SOPHIE. Bylo to vyšinutý.
CAT. Ano. Dobře. Slyšeli sme.
SOPHIE. Hele tohle není kvantová fyzika, Cat.
Zapálit džíp špatný.
Pud sebezáchovy dobrý.
Musíš si v tom udělat jasno.
CAT. Ty máš co říkat.
Co děláš dva dny v posteli?
Bušíš do mámy?
Náramně chytrý.
SOPHIE. Promiň, ale dávám na tebe pozor.
Když sem přišla k tomuhle, taky sem na tebe dávala pozor.
(*Ukazuje si na nos.*)
Tak tady na mě laskavě nedělej ‚náramně chytrý‘.

Odmilka.

CAT. A no jó.

Odmilka.

Tak šup,
hod' na sebe něco.
Mám dneska večer volno a mám prachy.

SOPHIE. Zejtra mám školu.
CAT. Užijem si. Zrušíme se.
SOPHIE. Hele. Mně se nechce.

Odmilka.

CAT. Jako dlouho na mě eště hodláš bejt naštvaná?
SOPHIE. Dokavaď se ti v tý palici nerozsvítí.
CAT. Du.
SOPHIE. Tak si di.

CAT *odchází.*

Počkej.
Říkali ty policajti upek nebo ÚPEK?

CAT. Co na tom?
SOPHIE. No, jedno je sloveso a druhý Útvar pro potlačování ekonomické kriminality. (*Křičí za ní.*)
Pořádně kopni do vchodovejch dveří. Ať se zjančí.

Šestá scéna

Luxusní byt, v křesle se rozvaluje JACK MULLEN a v ruce drží sklenku s vínem. CAT sedí na zemi a z krabiček jí čínské jídlo. JACK je opilý.

JACK. Kdybych neuhnul, snědla bys i mou ruku.

CAT. Mám hlad.

Chvilku ji pozoruje.

JACK. Vypadáš jako Gina Lollobrigida.

CAT. To je kdo?

JACK. Na tom nezáleží.

Pojď sem.

Vstane a stojí před ním. Rukou jí zajede pod šaty.

Úrodná – ‚fecunda‘.

CAT. CO PROSÍM?

JACK. Chodil jsem s jednou ženou.

Byla urostlá. Ale tlustá ne.

Musela mít tak sedmdesát kilo.

CAT. Tak to pozor, já ani náhodou nevážím sedmdesát.

JACK. Byla moc sexy. Jako ty.

Rukama ji uchopí za boky.

Jsi docela urostlá.

CAT. Nejsem urostlá. To teda rozhodně nejsem.

Odtrhne se od něho.

Můžem si něco pustit?

Teda jenom né operu nebo tak.

Chvíli na ni hledí.

JACK. Proč si myslíš, že mám ‚operu nebo tak‘?

CAT pokrčí rameny.

CAT (*prolétné tituly*). Opera, opera, opera. Tak asi nic.

Nemáš nějaký cédéčka?

JACK. Mnoho ne, ale něco by tam být mělo.

CAT. Nikoho tady neznám.

Probírá se sbírkou CD.

Počkat.

Co tohle?

JACK. To mi dala jedna přítelkyně.

CAT. Fajn. Jedený přítelkyni určitě nebude vadit, když to pustím.

Pustí vybrané CD a přejde zpátky k JACKOVI. Sedí mu u nohou a uzobává z jídla.

Trochu depka.

JACK. Není se co divit.

Vzniklo to v koncentračním táboře.

CAT. Supr.

JACK. ‚Zvedl svou ruku k Nebi a přísahal při Živém navěky, řka: Již nebude Času

/ vřak ...‘

CAT. Náboženskou výchovu nepotřebuju.

JACK. Jen klid, to je pouze předmluva k té skladbě.

CAT. Mně je fuk, co to je.
Nesnaž se mě něco učit.

JACK vstane, chce jít k ní, ale trochu zavravorá.

CAT. Seš opilej.

JACK. Tělo je opilé, však mysl ne.
Zítřka si tvé podlé chování přesně vybavím.

CAT se vzdálí, prochází se, přitom si prohlíží jeho knihy, vytahuje je a zběžně prolistovává.

CAT. Doma máme na knížky takovou polici a máma tomu říká knihovna.
Samej Michael Crichton a Danielle Steelová.

Ty tady hádám nemáš, co?

JACK. Ne.

CAT. Tohle seš ty, že jo?

JACK. Přiznávám se bez mučení.

CAT. Nikdy sem o tobě neslyšela.

JACK. Nebudu si to brát osobně.

CAT listuje knihou.

Nech si ji.

Napišu ti věnování.

CAT. Milé Cat, báječně se čtu. *(Knihu vrátí na místo.)* Píšeš teď nějakou?

JACK. Vlastně ano.

CAT. Budu v ní já?

JACK. Nikoli, vábivá,
ale možná budeš v té další.

CAT. Sliby chyby.
To určitě říkáš každý.

JACK. To je pravda.

CAT. Fajn.

JACK. Nemusíš žárlit.

CAT. Já nežárlím.

Klekne si mu u nohou a přejíždí mu po vráskách na obličej.

JACK. Taky je máš.

CAT. To nemám.

JACK. Dvě malé vrásky pod okem.

CAT. To je jizva.

Když sem byla malá, spadla sem na roh televize.

JACK. To ještě televize měly rohy.

CAT. Hm.

Políbí ji na oči.

JACK. A co tvůj kluk?

No ten chlapík, co dělá v klubu vedoucího.

CAT. Dělá v klubu majitele.

Co s ním?

JACK. Jak se jmenuje?

CAT. Mark.

Hele, tak budem šukat nebo ne, musím za ním domů.

JACK. Někoho má?

CAT. Nechápu, o čem to mluvíš.

Proč to říkáš?

JACK. Nikdy bych nečekal, že přijdeš.

CAT. Zeptal ses. Sem tady.

Vstane a poodejde.

JACK. Líbím se ti?
CAT. Přišla sem, ne?
JACK. Zatančíš mi?

CAT se odvrátí.

Copak?
CAT. Nejsem cvičená opička.
JACK. Chci se na tebe dívat.
CAT. Tak se na mě dívej.

Nějakou chvíli se na sebe dívají.

Musím jít. (*Vstane.*)
JACK. Miluju tě.

Přítáhne si ji těsně k sobě. Pokouší se s ní o tanec.

CAT. Neumím tancovat.
JACK. Naučím tě to.

Libá ji.

JACK. Miláčku.

Odtančí spolu pár kroků. JACK velmi dobře vede.

Neodcházej.
Ještě ne.

Oplatí mu polibek.

CAT. Přijdu zítra. Měl bys na taxík?
JACK. Neusnu. Nebudu moct spát.
CAT. Vem si prášek na spaní.
JACK. Zůstaň. Dáme si koupel, ráno ti uvařím snídani.
CAT. To zní lákavě.
Jak se menuju?
JACK. Jak to myslíš, jak se jmenuješ?
CAT. Dej mi nějaký peníze, Jacku, potřebuju nějaký prachy.

JACK vezme peněženku a dá jí nějakou hotovost. Ona si peníze vezme. Přítáhne si ji k sobě.

JACK. Gina Lollobrigida.

Libá ji.

Sedmá scéna

SOPHIE *na záchodě. Na koleně má slovník a při tom telefonuje.*

SOPHIE. Čau, to sem já.

Kačena. Obecný. Kachní samice; kachna. Obecný, expresivní. Přihlouplá, nerozvázná, potrhlá žena.
Kachna. Vodní pták (s nohama opatřenými plovací blánou a se zploštělým zobákem), který je v jedné odrůdě (zprav. s bílým peřím) chován jako drůbež pro chutné maso, tuk a peří. Zoologie. Rod *Anas*.

Co ty na to?

Prochází knihu.

Poslechni si tohle.

Důra: Nadávka ženě, zprav. nepříjemné, protivné nebo hloupé.
Hanlivý. Běhna.

Listuje.

Holčička: Zdrobnělina k holka; děvčátko.
Expresivní. Žena vůbec (v důvěrném hovoru).
Hanlivý. Lehká žena; nevěstka; prostitutka.

Klepání na dveře.

VAL. Už seš tam nějak dlouho.
Zase ses snažila zvracet?
SOPHIE. Archaický hovorový. Chodit k holčičkám (do nevěstince).
NE.
VAL. S kým to mluvíš?
SOPHIE. S NIKÝM.

SOPHIE listuje v knize.

Bulík: Z němčiny.
VAL. Je tam s tebou někdo?
SOPHIE. Mladý vůl; volek.
No tak to je prdel.
(*Volá.*) Za minutku sem venku.
Obecný expresivní. Stojí tu jako bulík (hloupě, nedovede se vhodně chovat, mluvit); věšet někomu bulíka (bulíky) na nos (balamutit ho).
VAL. CO SE DĚJE?
Ty telefonuješ?
SOPHIE. Ano.
VAL. A budeš platit účet?
SOPHIE. No jo, no jo. Už du.
VAL. Všeho do času, víš.
Slyšíš mě?

SOPHIE. Jo.

Chvilku počká. Musí to znovu vytočit.

Cat, to sem ještě já.
A úplně nakonec . . .
Obecný expresivní. Hlupák.
Zavolej mi, až tenhle vzkaz dostaneš.
Můžem někam vyrazit.

Osmá scéna

Klub Numero Uno.

EDDIE míří k barovému pultu, zápolí s velkým televizorem.
CAT ředí nápoje.

EDDIE. Tak kam to chceš, kočko?
CAT. Kam to chce Mark.
EDDIE. Co? Je to těžký jak kráva. (*Vyhoupne ho na pult.*)
Neva, když se vtlačím za tebe?
CAT. Prosim.

EDDIE se začne v televizoru vrtat.

EDDIE. Máš to tady docela zašívárnu, co?
CAT. Hm.
EDDIE. Těch pár dnů přes vejkend je v poho, ne?

Pozoruješ cvrkot.

Vejde MARK a hodí na pult sáčky s drobnými.

MARK. To by ti dneska mělo stačit.
A přilej ještě trochu do toho džusu, Kačeno.

CAT. Lidi to poznaj.

MARK. Ser na ně. (*Ukáže do poloviny džbánu.*)
Tolikhle vody.
Jasný?

Začne přebírat drobné. Obraz na televizoru bliká. Nejasné záběry ze zpravodajství.

MARK (EDDIEMU). Nalad' to, jo?

EDDIE. Jednou sme byli v televizi.

CAT. Fakt jo?

EDDIE. No.

Průmyslový. (*Zasměje se.*)

Ty Marku, vyprávěls už jí někdy, jak nás chytili?

EDDIE *se snaží naladit televizor.*

MARK. Na některý věci se radši snažim zapomenout.

CAT. O co šlo?

EDDIE. Bylo nám deset a čtrnáct.

Přepadli sme takový hudebniny. Devět ráno. Nikde ani noha.

Já měl kudlu. Takovej mladej studentík nám dal celou kasu
a pak se posral.

Dost hnusný.

Dovopravdy se posral.

Bylo to úplně v suchu,

akorát že brzy potom nás dostali přes policejní linku.

Šestnáct telefonátů na coolocký policajty.

Fotřík mi tak nařezal, že mi skoro natrh prdel.

Sme jako bráchové, vid' Máro.

MARK. Jo, to sme.

EDDIE. Mark je ten jedinej ze všech, kdo mi dá dycky ještě druhou šanci.

CAT. Za cos byl zavřenej?

EDDIE. Ted'kon?

Čórka.

CAT. Cos proved?

EDDIE. Sem jako hlídal ve vobchodě s hadrama.

Jednou sem si řek ser na to a zdrhnul sem s tržbou.

CAT. Jenom tak?

EDDIE. No. Ale byla to pěkná kravina.

Hodilo to jen dva tácy.

MARK. Eddie už to má holt ve zvyku, že se nechá chytit.

EDDIE. Už né.

Už mě dost prudí furt natírat kulturní centra.

CAT. Proč' s to dělal?

Za takovou almužnu.

EDDIE. Šéfová mě komandovala.

No co, ujely mi nervy.

Mám toho po krk, dělat práce na hovno.

MARK. Máš recht.

CAT. Tobě se přece docela daří.

MARK. Tvrdě makám.

Na to, co mám, se zatraceně nadřu.

Jenom džíp mě stál třicítku.

Kde si myslíš, že sem na to vzal?

CAT. Nevím. Z klubu?

MARK. Si myslíš, že tahle putyka vydělá na byt a na všechno, jo?

CAT. Nevím.

MARK. Kačeno, prober se.
Každej někoho vojebává.
(*Bouchá do televize.*) Dyt' dívej na ty kluky, jak se projížděj vládníma limuzínama, zatvářej se,
zapoklonkujou,
(ty vědí stejně dobře jako já, že)
jediná trestuhodná věc
je nechat se chytit.

CAT. A koho teda vojebávám já?

EDDIE. Páni, a to by jeden řek, že neumí napočítat do pěti.

MARK. Když sečtu ty prachu z džusu, řek bych, že mě.

CAT. Neředím ho zas tolik jako ty.

Takže to taky hodí míň peněz.

EDDIE přepíná kanály na televizoru.

EDDIE. Samý zprávy.

(*Bouchá do televize.*) Zmiz, ty hnusnej ksichte.

CAT. Stroj na led zase nefunguje.

MARK. Ježišmarjá, na to se vážně nedá čumět.

Kauzy sem, kauzy tam,
perverzní kněží, zamezit konfliktu,
teď zas hrozba terorismu.

Vlezte mi i s celou hrozbou někam.

Co takhle fotbal, ten fakt nehrozí, co?

EDDIE. Moje řeč.

Fotbal, ne válku!

MARK. Skočím k Bradymu pro led.

Odejde MARK.

EDDIE. Jó, náš Mára, to je slušňák.

CAT. Hm.

EDDIE. Mojí malý šel za kmotra.

Tos věděla?

CAT. Ne.

EDDIE. Zacáloval celý křtiny i to vokolo.

Ukazoval sem ti její fotku? Shirley?

Vytáhne fotografii.

CAT. Ukazoval.

EDDIE. Má hrozně ráda takovou hru.

Když se s ní můžu vidět, vždycky ji hrajem.

Sedí na gauči a pinká hlavou dozadu do vopěradla.

Takhle – (*Předvádí.*)

Vydržíme to dělat celý hodiny.

CAT. Skvělý.

EDDIE. Mark asi nechal votevřino.

Přejete si, pane?

CAT. To je dobrý.

Já tam du.

JACK sedí u stolku.

JACK. Začínal jsem žárlit.

CAT. Otvíráme až v sedm.

JACK. Vyhodíte mě?

CAT. Přivedeš mě do maléru.

JACK. Chtěl jsem se jen stavit a dívat se na tebe, toť vše.

CAT. Díváš se.

JACK. Vezmi mě za ruku.

CAT. Sou tu lidi.

JACK. Nechci po tobě, abys mi podržela péro.

CAT. Pššt.
JACK. Když přitom budeš vlídně pokyvvovat hlavou, bude to prostě vypadat, že seš na mě milá.
CAT. Myslíš si, jak seš vtipnej.
JACK. Příležitostně je se mnou mírná zábava.
CAT. Pamatuješ si vůbec, jak se menuju?
JACK. Jistě, jsi Gina Lollobrigida.

CAT *obrábí oči v sloup.*

CAT. Chtěls něco na baru?
JACK. Nemůžu na tebe přestat myslet.
CAT. Opravdu?
JACK. Zastav se zítra.
CAT. Nepokoušej štěstí.
JACK. Já chci.
Rád ho pokouším s tebou.
CAT. Ty seš střízlivej.
JACK. Nedělej tak překvapenou. Je teprve sedm.
Teď se natáhni a posuň ten popelník.
Budu se tě moci dotknout.

MARK *se právě vrátil. Přiblíží se ke CAT a JACKOVI.*

MARK *(podává jí sáček s ledem).* Udělej s tím něco, Kačeno.

Cat se vzdálí.

Tak vás tu zase vítáme, pane.
Mrknete se s námi večer na fotbálek?
JACK. Osobně jsem spíš na rugby.
Ale je o mně známo, že občas sleduji i Wimbledon.
MARK. Ty vole! Tak dobrej večír.
To asi taky přispíváte na charitu, ne?

Smějí se.

My sice teď teprve otvíráme, ale dáte si něco?
JACK. Zatím je tu trochu moc klid. Možná půjdu a vrátím se později.
MARK. Za hodinku to tady nepoznáte.

JACK *se chystá odejít.*

JACK. Díky, Catherine.

Odejde. MARK přeje k baru.

MARK. To je fajn, že si rozumíš s kunčoftama.
Někdy třeba můžeš i mlčet.
EDDIE. Ale proto právě přijdou zas, když si kapku pokecaj, ne?
CAT. Chovám se slušně.
MARK. Tak sakra, kde je ten fotbal?
Zavoláš konečně na tu kabelovku, Eddie?

EDDIE *si vezme mobil.*

CAT. Na večer sem domluvená se Sophie.
MARK. Já myslel, že pudem domů. Dáme vínko. Zakouříme.
CAT. Teď sem s ní mluvila.
MARK. Fajn.
Možná zajdu s Eddiem na kulečnick.
EDDIE. Ty, nemáš na ně číslo?
MARK. Zavolej na informace.
(Ke CAT.) Eště sem neslyšel, aby tě někdo voslovoval Catherine.

CAT. Líbí se ti to?

EDDIEHO hovor se s MARKEM překrývá.

EDDIE. Haló . . . haló . . . haló . . . Můžete . . .
HALÓ!
Sakra –
Není signál.

MARK. Nejsem na to zvyklej.

Přejde ke CAT a obejmě ji.

Sem ti nákej děsně podrážděnej.
Jako zevnitř.
Musíš nahoru, Eddie.

EDDIE. No jo. Jasně.

Odejde. A otočí se.

Ty, Marku.
Hopper Deegan to bejt nemoh.
Prej zas bručí ‚radostí‘.

MARK. Oukej.

EDDIE. Ty ale nelam si s tím hlavu.
Razím heslo furt ve střehu, ne.
Jak se říká, smyčka se utahuje.
Dřív nebo pozdějc /

MARK. Jo, tak dobrý, Eddie.

Odejde EDDIE.

MARK. Netušil sem, že mám nepřátele.
Teď probírám každýho.

Odmilka.

Nějak si zase zmlkla.

CAT. Já poslouchám.

MARK. Tak proč něco neřekneš?
Nebo ti musím dát dýžko, abys mě milostivě oblažila svým vtípem?

CAT. Takhle se mnou nemluv.

MARK. Prosim?

Co je to s tebou?

CAT. Jak se mnou mluviš . . .
Jak mluviš před Eddiem.
Nemám to ráda.

MARK. Jak mluvím?

CAT. Jako bych . . .

MARK. Co?

CAT. Já to fakt nesnáším.

MARK. Hele . . . copak, copak,
ježíš, brečet bych moh spíš já,
když mi pojišťovna pučila Forda Fiestu. Co?
No tak, ukaž –

Divá se jí do tváře. A utře jí slzy. Odmilka.

Potřebuju bejt chvíli jen s tebou.

Shora volá EDDIE.

EDDIE. MARKU.

MARK. Co je?

EDDIE. Něco je s tím . . .

Počkat.

MARK (ke CAT). Koupím ti něco pěknýho na sebe.

EDDIE. Tak je to spojením.

MARK (ke CAT). To bude dobrý. (Podívá se na obrazovku.)

Zesil to. Zas poletěj letadla.

CAT *pustí televizor hlasitěji. Je slyšet několik vět ze zpravodajství toho dne.*

„Radostí.“ Jako „Joy“. Věznice Mountjoy. Dublin City.

Devátá scéna

CAT a SOPHIE *na velmi malých toaletách. SOPHIE má na sobě džíny, svetřík, botasky, vlasy má vražené pod čepici. CAT je na záchodě. Chystají se vyrazit za zábavou. V pozadí duni monotónní hudba.*

SOPHIE. Nemáš pastu na zuby?

CAT *pastu protáhne pod dveřmi. SOPHIE si ji vymáčkne na prst a čistí si tak zuby.*

SOPHIE. Jak sem psala tu pitomou esej, mi normálně málem ujel poslední autobus do města.

(*Přičichne si k podpaží.*) Fuj. Smrdím.

Dneska nikoho nesbalím.

CAT. Mám nějakou sprej.

Z kabinky se přikutálí sprej.

SOPHIE. Půl roku.

Už půl roku sem nesouložila.

Ty jo, co to se mnou je?

CAT. A co jaks šilela z toho kadeřníka?

SOPHIE. Myslíš Barryho?

CAT. Stejská se mi po foukaný zadara.

SOPHIE. Chci tvou prdelku.

CAT. Prosim?

SOPHIE. To byla jeho seznamovací fráze.

CAT. Úchvatný.

Dostal ji?

SOPHIE. Fuj, to víš, že ne.

Teda jednou,

ale tekla mi krev, tak už pak měl utrum.

CAT. Teploušek.

SOPHIE. Říkal: „V tý bolesti je rozkoš.“

CAT. No, to jo.

SOPHIE. Že jo.

To Mark by tě připíchl k posteli, co.

CAT. Hm, jo.

CAT *spláchne a vyjde z kabinky. Dál neodpoví. Viditelně spěchá.*

SOPHIE. Asi ti z tý mý práce kousek přečtu.

CAT. Proboha, teď?

SOPHIE. Ano, ve světle nedávných událostí.

CAT. Nepoznám, jestli je to dobrý nebo ne.

SOPHIE *vytáhne nějaké papíry a začne číst.*

SOPHIE. To je fuk. (*Odkašle si.*)

V sedmnáctém století, jakožto i v dobách jiných,
bylo žhářství běžným nástrojem pomsty.

CAT. Řekly sme, že se o tom nebudem bavit.

SOPHIE. Jen mě minutu poslouvej.

Nevyžadovalo zvláštní fyzické síly ani finančních prostředků

a bylo možné ho utajit.

CAT. To má bejt přednáška?

SOPHIE. Sloužilo jako nevybíravý prostředek msty, a pokud se s ním jednou začalo, zpravidla se šířilo dál.

CAT. Budeš se převlíkat?

SOPHIE. Je na mě něco divnýho?

CAT. Co na tobě není divnýho?

Do River Clubu se takhle nedostanem –

SOPHIE. Já to v River Clubu nesnáším.

Samí starouši.

CAT. Ale někdo nám tam koupí pití.

SOPHIE. Jestli tam chceš jít, musíš mě nechat tohle dočíst.

CAT. Když na tom trváš.

SOPHIE. Eleanor Markleyová, žena neblaze proslulá svou prostořekostí, byla v roce 1625 souzena, protože měla prohlásit, že kdyby dům jistého Johna Moora stál o něco dál, spálila by mu ho nad hlavou.

Na toalety vstoupí muž.

MUŽ. Sorry. Páni?

CAT a SOPHIE. Vypadni.

Odejde.

SOPHIE. V Calnu v hrabství Wiltshire, vpadly v roce 1618 tři stovky lidí se zvonci a psy do domu Thomase Wellse a zmocnily se jeho ženy Agnes. Jejich záměrem bylo dát ji do potápěcího koše.

CAT. Pojd' sem, udělám ti vlasy.

(Sundá jí čepici.) No ty vypadaj.

SOPHIE. *(CAT jí prudce zatahá za vlasy.)* Jau.

CAT. Sorry.

SOPHIE. Tos udělala naschvál.

CAT. Krása něco stojí.

SOPHIE. Počkej chvílku.

SOPHIE *si svlékne svetřík a odhalí tak tričko s nápisem FCUK ME na prsou.*

SOPHIE. Žhářství a urážky se tak zřejmě chudým a lidem na okraji společnosti nabízely jako dramatická forma protestu. Umožňovaly jim vybit neartikulovaný vztek pramenící z bezvýchodnosti jejich situace.

SOPHIE *zvedne hlavu.*

CAT. Hotovo?

SOPHIE. Myslela sem, že tě to bude zajímat.

CAT. Jaks na to přišla?

SOPHIE. Prostě jen říkám, že jde o protest, ty protestuješ.

Proti /

CAT. Přestaň se mě konečně snažit vmlouvat.

Jak je moje situace bezvýchodná?

SOPHIE. To není, jakože seš v bezvýchodný situaci, to je spíš jako akt agrese proti nějakýmu tušenýmu bezpráví. Já jenom chtěla, aby ses nad tím zamyslela.

CAT. Nad čím se mám zamejšlet?

Nic není napořád.

Žádněj džob,

žádněj život.

Klidně můžu vyletět do povětří,

až si budu v supermarketu kupovat krevetovej sendvič.

SOPHIE. Ty to naschvál nechceš pochopit?

CAT. Proč bych se měla dít na škole nebo v nějakých kurzech?

K čemu? Kvůli náký debilní otravný práci?

Ve třiceti možná schrstit tak akorát na půlku mizernýho dvojdomku

někde na periferii v náký totální díře?

To se radši podřežu. *(Bere si od SOPHIE cigaretu.)*

SOPHIE. Jestli chceš slyšet můj názor, tak Numero Uno je přesně z kategorie debilní otravný práce.

CAT. A kdo se tě vo něj prosí? Tak heleď, náhodou sem přišla na tátovu vejplatní pásku a víš ty co?
Vydělám skoro ty samý prachy.
Peníze dostávám na ruku,
něco sbalím z těch džusovejch peněz,
něco kopnou dýžka,
a navrch mě to i baví.
Potkám spoustu různých lidí.
Sem středem pozornosti.
Hele, když přijdem s Markem do nějakýho podniku,
dostanem stůl.
Chápeš?
Nikam nepudu, dokud nebudu vědět, co dělám.

SOPHIE. To zní famózně.

CAT. Taky že jo.

SOPHIE. Když seš tak plná peněz,
proč chceš jít do River Clubu?

CAT. Líbí se mi tam.

Ticho.

SOPHIE. Pasta. (*Vrací ji.*)

CAT. Mám pro tebe dárek.

SOPHIE. Co?

Z kabelky vytáhne boty na vysokém podpadku.

Ty bláho!

A za co?

CAT. Za statečnost v přední frontové linii.

Ti prdla bota, ne?

SOPHIE. To jo, ale . . . páni!

CAT. Kecky dolů.

CAT jí je pomáhá zout.

SOPHIE. Jéje, taková krása!

Musely stát balík.

CAT. Tenhle tejden byly dobrý dýžka.

SOPHIE. Ach jo, Cat . . .

Co budeš dělat?

Odmilka.

CAT. Já nevím.

Vstoupí AMANDA, atraktivní transka. Na sobě má pěkné šaty či twinset a perlový náhrdelník.

Nevím.

AMANDA (*na někoho volá*). Ze mě leje. Zeptej se ségry.

SOPHIE *úžasem otevře ústa.*

CAT (*šťouchne do Sophie*). Nevejrej.

AMANDA si vyndá kosmetiku.

SOPHIE? (AMANDA)². Co je?

SOPHIE neodolá a AMANDU si dál prohlíží.

AMANDA (*výrazně corksským přízvukem*). Ulítly ti kalhotky?

---

² Pozn. překl.: V originále patří replika Sophie, ale z logiky dialogu náleží zřejmě spíše Amandě.

SOPHIE. Prosim?

CAT. Pěkný šaty.

AMANDA si CAT prohlíží od hlavy k patě.

AMANDA. Dík.

Když to máš, tak to ukaž.

A když to nemáš . . . (*Pohlédne na SOPHIE.*)

Zamaskuj to.

(*Ke CAT.*) No počkej, kdes sehnala ty boty?

CAT. Na Grafton Street.

AMANDA. Holka to nemá jednoduchý.

(*Dál se maluje.*) Ježíšmarjá,

jako bych to všechno neznala.

Ve Phisboro je jeden perfektní vobchůdek.

„Transformace.“

Všechny možný velikosti.

Výběrovka tam proudí v kvantech

jak velká přílivová vlna.

Máme prostě štěstí.

Cigáro? (*Podává CAT cigaretu.*)

Nějakej pokrok tu rozhodně je.

CAT. Dík. (*Zapálí CAT cigaretu.*)

AMANDA. Máš malý ruce,

to buď ráda. (*Dívá se sobě na nohy.*)

Já snad ani nemám velký nohy, jako spíš široký.

(*Dá si chodidlo vedle CAT.*) No jako ty.

To je v nás furt ten chudej venkovan, drahoušku.

Když tady naši předkové

(dej jim pámbu věčnou slávu)

šmajdali naboso,

muselo dojít k rozšíření.

(*Podává CAT svou cigaretu.*) Podržíš mi to?

Musím se jít vychcat.

Vznosně kráčí do kabinky. Otočí se na SOPHIE.

Trička s nápisama se už dávno nenosej.

Zabouchne za sebou dveře.

SOPHIE. Já nevím, jestli jí mám jednu vrazit nebo si vod ní pučit rtěnku.

CAT. Na, tady máš trochu vode mě.

Přitáhne ji k sobě a políbí. AMANDA se hlasitě vyprazdňuje a u toho si zpívá.

AMANDA. „Vždyť já v sobě nosím pocit sváteční,

ó jak zázračný, ó jak výřečný . . .”³

SOPHIE a CAT v sobě dusí smích.

SOPHIE. Pojd'. Totálně se zkalíme.

Desátá scéna

U MARKA v bytě. *Potmě.*

Vejde CAT. Odhodí kabelku a boty setře se z nohou. Vyleze na pohovku, lehne si a zavře oči.

Vejde MARK. V boxerkách / slipech stojí ve dveřích a pozoruje CAT.

---

³ Pozn. překl.: V originále zpívá píseň „Tie a Yellow Ribbon Round the Old Oak Tree“, kterou u nás nazpíval Karel Gott pod titulem „Pocit sváteční“.

MARK. Cat.

Ona neodpovídá. Usnula.

Jde k ní. Klekne si.

Miluju tě, Cat.

CAT. Marku?

Jedenáctá scéna

JACK a CAT ve vaně.

CAT (*natáhne se, aby ho políbila*). Když nepiješ, seš moc milej.

JACK. Dělán, co můžu, abys byla spokojená.

CAT. Umyješ mi záda?

Velmi něžně ji myje.

JACK. Máš nádherná záda.

CAT. A to říkáš pořád.

JACK. Však jsem na ně dnes hodně viděl.

Stále ji umývá záda.

(Zpívá.) Byla krásná, byla milá,
byla chytrá, zkrátka fajn . . .⁴

CAT. To sem teda nebyla.

Jako dítě sem byla vošklivá.

Měla sem moc velkou pusku a voči, a vobličej přitom jak pěstičku.

Když mě táta uviděl, řek: „Můžem ji vrátit?“

JACK. Teď by to už neřekl.

CAT. Ještěže existuje mejkap.

JACK. Jsi krásná. Nepotřebuješ mejkap.

CAT. Což mi připomíná,
že máš ve skřínce pozoruhodnou sbírku kosmetiky.

JACK. Opravdu?

CAT. Takže buď si přivyděláváš v travesti show nebo tady ještě někdo bydlí.

Odmilka.

JACK. Mám přítelkyni.

CAT. Neboj, to není nakažlivý.

JACK. Ty máš přítele.

CAT. Kde je?

JACK. Jela do Francie navštívit rodinu.

Je to Francouzka.

Žárlíš?

CAT (*ano*). To víš, že ne. Skoro tě neznám.

JACK. Znáš mě dost, když se mnou sdílíš vodu ve vaně.

CAT. Jenom doufám, že nás tady ta . . .

JACK. Suzanne.

CAT. Nenačape.

Odmilka.

JACK. Odjela na pár týdnů.

---

⁴ Pozn. překl.: V originále Jack zpívá píseň „You Must Have Been a Beautiful Baby“, kterou u nás nazpíval Karel Gott jako „Zloděj dobytka“. Místo toho navrhuji třeba „Clementine“.

CAT. To se hodí.

Odmška.

Takže to děláš často?

JACK. Co?

Zamilovávám se do servírek?

CAT. Někoho máš?

Odmška.

JACK. Se Suzie už jsme spolu dlouho.

CAT. Jak dlouho je dlouho?

JACK. Nevím. Tak možná šestnáct let?

CAT. Řekneš šestnáct let, ale patrně to bude pětadvacet.

JACK. U deseti jsem přestal počítat.

CAT. To pak není žádná přítelkyně.
To je manželka.

JACK. Tu jsem měl taky.

CAT. A ta je kde? Paní manželka?

JACK. Utekla mi s Laertem, kterého potkala na zájezdové inscenaci *Hamleta*.

Nyní je vdaná, má děti.

CAT. Tak takhle to lidi normálně dělají?

JACK. Jaký lidi máš na mysli?

CAT. Nudíš se. Že jo?

Se Suzanne.

JACK. Ne, možná spíš . . .

Jsme něco jako bratr a sestra.

CAT. Ježíšmarjá!

Rady čtenářům sjíždím roky.

Tohle říkají všichni.

JACK. Možná proto, že se to doopravdy stává.

A jak ty jsi dlouho s –?

CAT. Markem.

Jeden rok.

JACK. To moc dlouho ne.

Miluješ ho?

CAT. Byla bych tady?

JACK. Z vlastní zkušenosti. Jo. Je to možný.

CAT (*chystá se vstát.*)⁵ Jdu ven.

JACK (*nechce ji pustit*). To vždycky utečeš, když něco nerada slyšíš?

CAT. Nemysli si, že seš pro mě něco extra.

JACK. Myslím, že jsem.

Otoč se.

CAT. Ne.

JACK. No tak.

CAT. Nech mě!

JACK. Nebuď labuť. Miluju tě.

CAT. Přestaň to říkat. Jde mi to dost na nervy.

JACK. Ty to tak nemyslíš.

Když jsi s Markem, to jsi taky taková?

CAT. Di se vycpat.

JACK. Páni, to je jako se koupat s divokou kočkou.

Miluješ mě, vím, že jo.

CAT. Myslím, že přijdeš na to, že seš vedle.

Neznám tě a ty neznáš mě.

JACK (*otočí si ji*). Polib mě.

Políbí se.

CAT. Postaráš se o mě?

---

⁵ Pozn. překl.: V originále patří tato poznámka Jackovi, ale z logiky situace se zřejmě spíše týká Cat.

Dvanáctá scéna

Naskočí světla.

Kde byl předtím ve vaně JACK, je teď MARK.

MARK. Trávit čas.
To my nikdy neděláme, vid'?

CAT. Asi ne.

MARK. Ale nejseš z toho zrovna vodvázaná.

CAT. Ne, je to hezký.

MARK. Pusu.

Políbí ho.

Jako líbat se s mámou.

CAT. Sem prostě jen trochu utahaná, no.

MARK. Lehni si. Chci si tě prohlídnout.

CAT se ve vaně natáhne.

MARK. Máš ty nejdokonalejší kozy, jaký sem kdy viděl.

Jen ty nohy moc velký.

Moc velký na takový písle.

CAT. Ty vždycky umíš potěšit.

Odmilka.

MARK. Dej mi to.

Vezme si od ní žínku a začne ji mýt.

*Když sem byl malej
a máma mě za něco chtěla ztřískat,
nikdy k tomu nedošlo v době toho údajnýho provinění,
ale až pozdějc.*

CAT. Jak to myslíš?

MARK. Možná tak vo půl hodiny pozdějc nebo taky až za pár hodin.

Zkrátka a dobře když to člověk nejmíň čekal.

*Přišla k tobě zezadu a dala ti pěknej lepanec za ucho
nebo tě zprudka nakopla do zadku.*

CAT se zasměje.

MARK. Já překvapení nesnáším.

CAT. To si dovedu představit.

MARK. Neměla mě moc ráda.

Ty mě máš ráda?

CAT. Jak to myslíš?

Jasně že tě mám ráda.

MARK. A co na mě máš ráda?

CAT. Hmm?

MARK. Co se ti na mě líbí?

CAT. Noo . . .

Moc se mi líběj tvý ruce.

MARK. Vážně?

CAT. Jak jsou vytvarovaný.

MARK. Aha.

CAT. A chloupky na nich.

MARK. Jo?

CAT. Připadaj mi strašně sexy.

MARK. Takže se ti líběj moje ruce.

Co dál?

Třeba něco víc charakterovýho.

CAT. Líbí se mi . . . no . . . Seš moc hodnej. Máš hodný voči.

MARK. Líbím se ti, protože si myslíš, že sem kretén?

Odmilka.

CAT. Cože?

Přitáhne si ji těsně k sobě.

MARK. Myslíš si, že sem blbej?

CAT. Samozřejmě že si to nemyslím.

To bolí, Marku.

MARK. Tak vono to bolí?

Děláš si ze mě prdel, Kačeno?

Se svejma stupidníma kámoškama?

(*Napodobuje ji.*) ,Normálně Mark, to je vám takovej kretén,

sledujte, jakýho z něj udělám idiota.'

CAT. Ne.

To bych, Marku, neudělala, čestný slovo.

MARK. To čestný slovo si kurva nech.

Proč's to udělala?

CAT. Co jako?

MARK. Ráno za mnou zas byli z pojišťovny.

Tak už víš, vo čem mluvím?

CAT. Ne, to nevím.

MARK. Maj za to, že do nádrže někdo strčil kus oblečení.

Protože z toho kupodivu něco zůstalo.

Malej fialovej kousek a na něm značka Top Shop.

A mně se cosi zdá, žes měla takovej fialovej svetřík na zapínání.

Pamatuju si to, protože sem ti ho koupil k devatenáctinám.

Máš ho?

CAT. Já nevím.

MARK. Jo tak. Jistě. Tak ty nevíš.

Zatlačí jí hlavu pod vodu.

CAT. Marku.

MARK. Proč's to udělala?

CAT. Marku.

MARK. Odpověz.

CAT. Počkej. Prosím.

Drží ji pod vodou.

MARK. Můžem se zeptat publika nebo zavolat přítele na telefonu.

Tak co to bude? TAK CO TO BUDE?

Vytáhne ji z vody.

CAT. CHCI, ABYS MI DAL POKOJ.

Drží ji nad vodou a hledí na ni.

Ticho.

MARK. Chceš, abych ti dal pokoj?

Ticho.

Stačilo říct.

Odmuka.

Víš, co seš?

CAT. Co?

MARK. Seš pěkná píča, vid'?

CAT. Ne.

MARK. Víš to jistě?

Znovu ji potopí. A vytáhne.

CAT. Sem pěkná píča.

Potopí ji.

MARK. Zvopakuj to.

CAT. Sem pěkná píča.

Potopí ji.

MARK. Ještě.

CAT. Sem píča.

MARK. Co sem ti provedl?

Potopí ji.

Co sem ti kurva kdy udělal?

Proč mě nemiluješ?

Vytáhne ji z vody, ona lape po dechu a vzlyká.

CAT. Tys mě k tomu –

Tys mě k tomu –

Nenávidím –

Nená –

Ne –

Nic.

MARK. Tak prosím. Už se můžeš smát.

Třináctá scéna

CAT je stejně jako předtím ve vaně. Na zemi sedí SOPHIE a kouří.

SOPHIE. Tak myslíš, že na policajty nepude?

CAT. Nemá zájem do toho tahat policajty.

Upozorňovat na sebe.

SOPHIE. Seš si nějak jistá.

CAT. Aspoň doufám.

CAT vstane a SOPHIE jí podá ručník. Utírá se.

Odmuka.

SOPHIE. A co všechny tvý věci?

CAT. Prostě sem šla, jak sem byla.

Ani sem se nevosušila.

Autobusem sem jela přímo domů.

Dokonce po mně v patnáctce zůstal mokrej flek.

SOPHIE. Ale máš tam voblečení a věci.

CAT. Stejně mi většinu koupil von.

Dej mi práska.

SOPHIE strčí CAT cigaretu do pusy.

Dřív sem se strašně bála, že mě všichni vopustěj.
To pomýšlení, že by táta s mámou mohli odejít.
Že se jednou probudím a voni tam nebudou.

SOPHIE. Moje zbožný přání.

MARION (*volá*). Catherine, Catherine.

CAT. Teď bych je poslala někam.
Ano?

MARION. Táta se chce holit.

CAT. ŘEKNI MU, AŽ SE OHOLÍ DOLE U UMYVADLA. SEM VE VANĚ.

Myslela sem, že odejít vod Marka bude taky hrozný.
Přitom se mi tak strašně ulevilo. Že je konec.

SOPHIE. Hele, no tak, už je to dobrý.

CAT. Ale já vím. (*Pobrekává.*) Promiň, sem blbá.

SOPHIE. To nejseš. Prosim tě, já bych se úplně sesypala.
Ale stejně je to legrační.

CAT. Co?

SOPHIE. Moje esej.

CAT. To jo. Tři stovky lidí se zvonci a psy.

SOPHIE. Takže's poslouchala.

MARION (*volá*). Doufám, žeš nevyplácala všechnu teplou vodu.

CAT (*volá*). Radši to znova zapni.

MARION (*volá*). Catherine.

CAT. CO?

MARION. Potřebuju vzít tátovi holení.

CAT. Moment.

Ručníkem víří vzduch, cigaretu hodí za sebe.

MARION. Sophie. (*Obejme ji.*)

Moc ráda tě zase vidím.

SOPHIE. Dobrý den, paní Lynchová.

MARION. Myslím, že je nejvyšší čas, abys mi začala říkat Marion.
Už jste obě dospělé.

SOPHIE. Tak jo, paní . . . Marion.

MARION. Zrovna včera jsem ve Sparu hovořila s maminkou.

SOPHIE. No, jo.

MARION. Já ji prostě obdivuji. Už tam dělá dlouho?

SOPHIE. No, dělala tam, ještě když to měli O'Brienovi.

MARION. Ten Minispar, to je moc šikovná věc na takové ty drobnosti.

To Vinnie O'Brien tam věčně měl prošlé zboží.

A ten jeho pes jak tam pořád čmucha u chleba. Žena mu utekla s chlápkem, co vozí uhlí.

CAT. Mami, přestaň.

MARION. Až Michael trochu povyroste, udělám to taky.

CAT. Utečeš s chlápem vod uhlí?

MARION. Do práce půjdu, ty huso.

CAT. Ty? Do práce?

MARION. Než jsme se přestěhovali do Dublinu, tak jsem pracovala až dost.

(*K SOPHIE.*) Val mi taky říkala, jak se ti daří na vysoké škole.

SOPHIE. Docela dost mě to baví.

MARION. Povídala, že jsi z nějaké práce dostala áčko.

SOPHIE. To vám říkala?

MARION. Říkala to tam všem.

(*Ke CAT.*) Snad jsi mi tady, zlato, nekouřila?

CAT. Ne.

Chtělas něco?

MARION. No vidíš, holení.

Nadělalas tady v té koupelně pěkný binec.

Kdepak je hadr na podlahu?

Klekne si a začne vytírat.

CAT. To je dobrý, mami.

Já to udělám.

MARION. Neuděláš to pořádně.
Táta by na tom mohl uklouznout a zlomit si vaz.
Jakpak se má tatínek?
SOPHIE. No, jo dobře, dík.
MARION. Před lety jsme po něm všechny bláznily.
Když měl ještě vlasy.
CAT. Mami, už seš s tím trapná. Říkáš to pokaždý.
MARION. Tak doufám, že tu naši přivedeš trochu k rozumu.
Chtěla bych, aby šla na vysokou, ale nechce mě poslechnout.
No je rozmazlená, no.
To ji tak zkazil její otec.
CAT. Holení?
MARION (*vstává*). Tak vidíš, už jsi hotová.
Dělej, táta musí být na sedmou v práci.
(*Volá.*) Frankie.
A to má ještě pít čaj.
(*Volá.*) Frankie, koupelna je volná.
(*K SOPHIE.*) Přijď dolů na šálek čaje.
Můžeš mi povyprávět o škole.

Odejde MARION. CAT se má k odchodu, ale SOPHIE ji zastaví.

SOPHIE. Myslela sem . . .
CAT. No.
SOPHIE. Že bych na léto možná někam vodjela.
CAT. Co? A necháš mě tady v mojí těžký chvílce?
SOPHIE. Chci vypadnout z domu.
CAT. A co škola? Co já? Co tři stovky mužů se zvonci a psy?
SOPHIE. Řekla sem na léto. Mohla bys třeba jet se mnou.
CAT. Fajn.
SOPHIE. Tak promiň, že sem se zeptala.
CAT. A kam jako? Co bysme jako dělaly?
SOPHIE. Tak co třeba kdybysme jely do Londýna, příklad.
A vobarvily si vlasy namodro.
Nikdo by neřek –
,No né, podívejte se na Sophie a na Cat, ‘blá blá blá,
,na co si to jako hrajou?’
Řekli by jenom,
,Dívej, holky s modrejma vlasama.’
CAT. S modrejma vlasama si sebe neumím představit.
SOPHIE. Cat. To byla metafora.

Zpívá písničku od skupiny The Hives.

,Do what I want cause I can and if I don't – because I wanna.’

Chápeš?

MARION. Catherine. Tak co je?

CAT obrátí oči v sloup. Odejdou.

Čtrnáctá scéna

Dům CATINÝCH rodičů.

Stůl prostřený k večeři. CAT a její matka (MARION) jedí. Catin otec (FRANKIE) sedí po celou scénu zády k nám. Dívá se na televizi. Trpí depresemi.

Za nimi hraje rádio. Není moc dobře vyladěné.

MARION. Zlatíčko, jsi nějak pobledlá.

CAT. Sem utahaná.

MARION. Prosím tě, ne že mi tu budeš za bílého dne spát na gauči.

To by byl špatný příklad pro tvého bratra.

Na, tady si vezmi ještě brambor, vypadáš, že to potřebuješ.

CAT (*matku zastaví*). Mám toho až až, fakt, mami.

MARION. No tak si vezmi kus masa, takový krásný kousek jehněčího z řeznictví Cormaca McGinleyho. Určitě to jehně znal osobně.

CAT. Sem vegetariánka, mami.

MARION. Ale tělo potřebuje proteiny, Catherine. Není divu, že jsi jako lunt.

V čempak ty jíš proteiny? Ale s tím bytem to je směla, co?

Cos říkala, že se stalo? Proč ses to musela vystěhovat?

CAT. No, chtěl si tam vzít někoho jinýho.

Někoho z rodiny.

Bratrance.

MARION. To víš, hlas krve. Stejně se mi ten nápad nikdy nelíbil, takhle bydlet v jednom bytě s mužem. To bylo jasné, že dříve nebo později začne něco chtít. Myslíš, že si brzy něco najdeš?

CAT. Zejtra začnu shánět.

MARION. Dobrá. Tedy ne že bychom tě tady jako nechťeli, ale už jsme si zvykli, že tady je víc místa, a táta si tam nahoru rád chodí číst noviny.

Vstane od stolu a nese brambory manželovi.

Dáš si brambor, zlato?

Dá jeden brambor na talíř, aniž by počkala, až odpoví.

Prásknou dveře.

Michaele?

MICHAEL. NO.

MARION. Večeře je na stole.

No tak tě zase rádi vidíme. Táta vždycky říká, že se ohlásíš, až když něco potřebuješ, ale to nic, rádi tě vidíme. Máš něco v plánu?

CAT. Jo.

MARION. Práci?

CAT. Jo, to jo.

MARION. A co?

CAT. Eště nevim.

MARION. Co budeš dělat mezitím?

CAT. Práci v klubu seženu lehko.

MARION. Aha.

Odmilka.

Podívej, nemůžeš čekat, že tě budeme živit, rozuměj, musíme taky myslet na Michaela, víš. Nejsme na tom teď bůhvíjak. Chceme si pořídít nové auto a splátky budou dost vysoké.

CAT. Mami, už sem ti to řekla – sem tu jen na pár dní, než si něco seženu.

Brzy zas půjdu.

FRANKIE. Přestřihli jsme pupeční šňůru, víš.

CAT. Ano, tati, to vím.

MARION. Proč ses vrátila? Jsi v průšvihu?

CAT. Ne.

MARON. Jsi těhotná?

FRANKIE. Jsi lesba?

CAT. Tati.

(*Matce.*) Hele chcete mě tady nebo ne?

Dlouhé ticho.

MARION. Jen nezapomeň pořádně zavřít sáček s kukuřičnými lupínky.

FRANKIE. Zavírej dveře do obýváku. Nevycourej teplo.

MARION. Mléko vrat' pokaždé do lednice.

FRANKIE. Boty si očisti na rohožce.

MARION. Nenechávej všude ležet mokré ručníky.

FRANKIE. Nechtěj po mně peníze.

CATINA *matka se rozbřečí.*

MARION. My měli takovou starost a ty ani nikdy nezavoláš.

CAT (*klidně*). Dobrá. Poslouchej, mami, nemusíte si vůbec dělat starosti. (*Rozčileně.*) Můžu to rádio vypnout, nebo to aspoň pořádně vyladit?

MARION. Mám to puštěný kvůli zprávám.

CAT. Ale běží televize.

MARION. Na tu se dívá táta. Já poslouchám tohle.
Kromě toho za chvíli začne *Blízko a daleko*.

Vejde CATIN bratr, MICHAEL (asi čtrnáctiletý nebo patnáctiletý). Je to zasmušilý, samotářský chlapec, ale svou sestru vidí rád. Z hrnce si vezme brambor a jí ho z ruky.

CAT. Zdar, vypatlanče.

MICHAEL. Zdar, vyblízanče.

MARION. Catherine. V tomhle domě mi prosím nemluv jako kanál.

CAT. Je to jen hra.

MARION (MICHAELOVI). Dáš si něco k večeři, zlato?

Mám pěkné jehněčí řízky,
od Cormaca McGinleyho.

MICHAEL. Né, já pudu hrát fočus.
(Ke CAT.) Jak dlouho tu budeš?

Následující repliky se překrývají:

MARION. Dlouho ne.

CAT. Pár dnů.

Podívají se jedna na druhou.

MICHAEL. Mami, tys mi uklidila v pokoji.

MARION. To ano.

A mohl bys prosím přestat odkládat misky od snídaně pod postel?
Abych je odtamtud dostala, musela jsem použít gumové rukavice.

MICHAEL. Cos mi udělala s tričkama?

MARION. Všechno, co se válelo po zemi, šlo do prádla.

MICHAEL. Ale mami!

MARION. No jen se nelituj.

Ty sám sobě možná voníš, ale mně rozhodně ne.
A jestli se tam ještě někdy bude povalovat to triko s Marilynem Mansonem, tak ho spálím.
Z té jeho grimasy mě málem trefil šlak.

MICHAEL. To není fér.

MARION. Fér nefér, do osmi ať jsi doma.

Udělej si úkoly.

MICHAEL *obráti oči v sloup a chystá se odejít.*

CAT. Až přijdeš, tak na mě houkni.

Dáme hru na playstationu.

MICHAEL. Jo, tak jo. To beru,
mám perfektní novou hru,
'State of Emergency'.

MARION. Jestli to je ta, jak v ní dívky v minisukních stínají lidem hlavy,
nepřeji si, abys ji hrál.

FRANKIE. Já si s tebou zahraju.

MICHAEL. Díky, tati.

MARION. Ještě ho v tom, tatínku, podporuj.

MICHAEL. Budete hořce litovat, poněvadž vás voba rozdrtim.

CAT. Jak můžeš vědět, že sem netrénovala?

MICHAEL. Tvý sračkoidní / holčičácký hře stejně žádněj trénink nepomůže.

MARION. Michaele, prosím přestaň říkat 'sračkoidní'.

(Ke CAT.) Tak se podívej, co jsi způsobila.
(K OTCI.) Tak se podívej, co způsobila.
MICHAEL. Tak zatím.
CAT. Jo. Fajn.
MARION (*za ním volá*). Obleč si bundu!

MICHAEL *odejde*.

MARION. Catherine, nechtěj po něm, aby chodil k tobě nahoru do pokoje.

Odmilka.

CAT. Proč?
MARION. Proč. Kluci v jeho věku mají různé nápady.
CAT (*pochopí*). Co?
MARION. Prostě to není dobrý nápad.
CAT (*důrazně*). Je to můj brácha, mami.
MARION (*ovládá hysterii*). Já si zkrátka nepřeji, aby chodil do tvého pokoje. Jasně?
CAT. Fajn.
Fajn.
Nebudu.

Dlouhé ticho.

FRANKIE. Kolik knoflíčků jsi mu dovolila rozepnout?
CAT. Co? Koho?
FRANKIE. Toho chlápka, co jsi s ním bydlela. Musela's mu dovolit rozepnout aspoň pár.

Zasměje se.

CAT. Tak jo, mami, díky za večeri.

Odejde CAT.

MARION (*volá za ni*). Zavři si dveře do pokoje. Nevycourej teplo.

Patnáctá scéna

Dům CATINÝCH rodičů. Pozdě v noci.

CATIN otec sedí před televizí. Hodně u toho pije a kouří. Televize běží, ale bez zvuku. Až na mihotavé světlo televize je pokoj ponořen do tmy.

Vstoupí CAT. Má na sobě krátkou noční košili tričkového střihu.

Přiblíží se až k místu, kde sedí a dívá se na obrazovku. Chvilu tam stojí a teprve po chvíli promluví.

CAT. Kdy si skončil?
FRANKIE. Ve dvanáct.
CAT. Dlouhej den.
FRANKIE. To jo.

Odmilka.

CAT. Dávaj něco?
FRANKIE. Ani nevím.
Vlastně to nesleduju.

Ticho.

CAT. Je pozdě.
Na kolik deš zejtra do práce?
FRANKIE. Na devátou.
CAT. Měl bys jít ležet.

Ticho.

FRANKIE. Cigaretu?

CAT. Dík.

Dá jí cigaretu.

Oheň?

Otočí se k ní. Poprvé ho vidíme, jak se podívá na CAT. Nakloní se k němu a on jí připálí cigaretu.

FRANKIE. Neměla bys kouřit.

CAT. Ty taky ne.

Odmilka.

Co to tam máš? (Odkazuje k jeho pintové sklenici.)

FRANKIE. Gin, vodu a cukr.

CAT. To zní příšerně.

FRANKIE. Druhej den z toho není kocovina.

CAT. To si budu pamatovat. *(Přitáhne si židli vedle něho.)*

FRANKIE. Napiješ se?

CAT. Jo.

*(Rozmyslí si to.) Vlastně ne,
nemohla bych usnout.*

FRANKIE. Tohle ti právě pomůže usnout.

CAT. Né, už tak sem pila až moc.

Radši ne.

Ticho.

CAT. Máš hezký vlasy.

To ti dělala máma?

FRANKIE. No.

CAT. Dobrá barva.

Ticho.

FRANKIE. Můžu ti odvézt věci.

CAT. Co?

FRANKIE. Od tebe z bytu.

Jestli chceš.

CAT. To je dobrý, tati.

FRANKIE. Nic to není.

CAT. Ne, vážně, já ...

FRANKIE. Udělám to zítra.

Ticho.

Dáš si sendvič?

CAT. Ani ne, díky, tati.

FRANKIE. Je tam sýr.

CAT. Já fakt nějak nemám . . .

FRANKIE. A dressing.

Koupil jsem tvůj nejoblíbenější.

Heinz.

Když jsem se dozvěděl, že jsi zpátky.

CAT. Díky, tati.

Dám si zítra.

FRANKIE. Už nám došel, víš.

Ticho.

CATIN *otec vstane a chystá se odejít.*

Nechám tu televizi běžet.

CAT. Jo,
dík.

FRANKIE. Nahoře v šuplíku jsem ti nechal pár eur.

CAT *se otočí čelem k němu.*

CAT. Ale tati . . .

FRANKIE. Je to jen pár babek na přežití.

CAT. Já . . .

FRANKIE. Můžeš mi to vrátit, až budeš mít.

CAT. Děkuju.

FRANKIE (*vtipkuje*). Pošlu ti stvrzenku.

CAT. Díky moc, tati.

FRANKIE. Jen to neříkej mámě.

CAT. Jasně, neřeknu.

Odmška.

FRANKIE. Stačí několik sekund, víš.

CAT. K čemu?

FRANKIE. A udělá se chyba.

CAT. Tati?

FRANKIE. Tvoje matka prohlásila, že když si ji nevezmu, zavolá policii. (*Mírně se zasměje.*)

Jako by to něco změnilo.

Celá její rodina, samí magoři.

Jednou jsme její sestru vezli k psychiatrovi na posouzení.

Pak jsem s ním chvíli mluvil a víš, co řekl? ‚Pane Lynchi, sestra vaší ženy není šílená, vona je jen úplně blbá.‘

Směje se.

CAT. Tati.

FRANKIE. Už žádný knoflíčky.

Odejde.

Šestnáctá scéna

CATIN *pokoj.*

CAT *se obléká.* MICHAEL *zaklepe na dveře.*

MICHAEL. Potřebujujem týpka na vloupačku.

Nemáš někoho?

CAT. Já bych to bral, šéfe.

Ani hnout!

Pracky nahoru!

MICHAEL. Pchá, na to ty teda rozhodně nemáš!

Seš naprosto neschopnej!

CAT *otevře dveře.*

CAT. Kde je máma?

MICHAEL. Šla k tetě Mary.

Vtáhne ho dovnitř. MICHAEL *se rozhlíží.* CAT *se dál připravuje k odchodu.*

MICHAEL. Co děláš?

CAT. Vyrážím.

Odmška.

MICHAEL. Táta už tady několik měsíců přespává.
Vědělas to?

CAT. Cože?

MICHAEL. Máma říká, že kvůli tátovu chrápání nemůže spát.

CAT. Říkala, že sem chodí číst noviny.

MICHAEL. To dělá taky.
Štěstím si tady nahoře úplně rochní.
Dolů schází akorát, co ses vrátila.

CAT. To sem nevěděla.

MICHAEL. V noci ho slyším zpívat.
(*Zpívá.*) ,Ved' mě dál, cesto má . . .'⁶

CAT. Páni. Strašidelný. (CAT si dá pár věci to tašky.)

MICHAEL. Táta je blázen, že jo?

CAT. Ale není.
Proč to říkáš?

MICHAEL. Mluvil vůbec někdy?

CAT. Von mluví.

MICHAEL. Myslím konverzaci.
Normální konverzaci. Ne když je vožralej.

CAT. Dřív nám vyprávěl pohádky. Pamatuješ? Když sme byli malí.
Panduláci ,Mister Men'.

MICHAEL. Pan Nešika.

CAT. Pan Nepořádný.

MICHAEL. Pan Šťastný.
To se pamatuju.

Odmška.

Ale vrátíš se, ne?

CAT. Mámě už totálně hráblo.
Sem z ní vyřízená.

MICHAEL. Kdyby ses tak vrátila nafurt.
Mně nedá chvíli pokoj.

CAT. Ani za nic. Ted' je řada na tobě.

MICHAEL. Eště pár roků a padám voad'.

CAT. Kdo ti bude prát?

MICHAEL. Tim se nebudu zatěžovat.

CAT. No to se pak vo tebe holky jen porvou.

Zapne tašku a hodí ji po Michaelovi.

Chytej.

MICHAEL. Uvidíš se se Sophie?

CAT. Možná.

MICHAEL. Je pěkná.

CAT. Hezký sny.
Školáci ji neberou.

MICHAEL. Náhodou bych si klidně nabalil starší babu, kdybych chtěl.

CAT. Jo, fajn.

MICHAEL. Ale momentálně nemám zájem.

CAT. Víš ty co?
Pojď mě doprovodit na konec ulice.

Sedmnáctá scéna

JACKŮV *byt.*

---

⁶ Pozn. překl.: V originále Frankie údajně zpívá píseň „Wanderin' Star”.

SOPHIE *se dívá z okna.*

CAT. Není to můj kluk.

SOPHIE. To je zatraceně přesný.

Kluk není to správný slovo.

Je starší než tvůj fotřík.

CAT. Je mu stejně.

SOPHIE. Tvou mámu z toho klepne.

CAT. Nikdy se to nedozví.

SOPHIE. Četli sme ho ve škole.

CAT. Fakt, i já?

Co to tam dělá?

SOPHIE. Trhá kytky.

CAT. Člověk by skoro zapomněl, že sme uprostřed města.

Hezký, vid'.

SOPHIE. Jak vysoko jsi stoupla.

CAT. To se navážíš do máminejch afrikánů?

SOPHIE. Mává. (*Zamává mu.*)

Co?

(*Přikývne.*) Tak jo.

(*Ke CAT.*) A ty?

CAT. Co?

SOPHIE. Chceš čaj?

CAT. Ano.

SOPHIE (*ukáže dva prsty.*) Dvakrát prosím.

Děkujem.

CAT. Dělá tam venku spoustu mejdanů.

SOPHIE. No jo, úplně to máš před vočima, že jo?

Lněný vobleky a fleky vod trávy.

My jednou vzadu za barákem grilovali.

Táta pod to hodil kousky pneumatik.

Maso smrdělo.

Odmilka.

Hele, než se vrátí,

mohla bys dneska zůstat u mě?

CAT. Jack mi vaří večeri.

Musaku.

Domáci.

SOPHIE. Doma je to teď naprosto příšerný.

Máma se mnou nemluví,

táta se zašívá v pokoji pro hosty.

Stojí to za houby.

CAT. Fakt bych ráda ale –

SOPHIE. Nemohla by sis to jeden večír nechat ujít?

No tak, cestou domů si dáme hranolky.

V Caffolla's. Cibulový kroužky, nebo třeba i smaženou tresku, když máš ty peníze?

CAT. Já nemůžu.

SOPHIE. Fajn. Ty máš musaku.

Já vím.

Domáci.

CAT. To ne ...

Je tu ...

Přítelkyně.

SOPHIE. Přítelkyně?

CAT. Bydlí tady.

Teda teď právě je pryč.

Vrací se zejtra večír.

SOPHIE. Co?

CAT. Proto chci dneska večer zůstat.

SOPHIE. Kriste pane.

CAT. Je to v pohodě.

Von s ní nespí / abys věděla.

SOPHIE. Bože.

CAT. To je fakt.

SOPHIE. A jak to víš?

CAT. Nelhal by mi.

SOPHIE. To jistě ne,
znáš ho přece léta.

CAT. Ona o mně ví.

SOPHIE. Cože?

CAT. Včera večer volala a řekla: ‚Vyříd‘ Gině Lollobrigidě, že jsem se na ni ptala.‘

SOPHIE. Brrrrrr . . . to je nechutný.

CAT. Tak přesně proto sem ti nic neřekla.

Odmška.

SOPHIE. Takže se ti líbí?

CAT. Jo, to tedy jo.

SOPHIE. Máš nějak krátkou paměť?

CAT. Jo, jenže to už skončilo.

Musím jít dál.

Proberem to zejtra.

SOPHIE. Zaslechla sem, jak táta říkal, že se vodstěhuje.

Teda.

Neříkal.

Křičel.

Nechci jít domů sama.

CAT. Tvá matka mě nesnáší.

SOPHIE. Vítej do klubu.

CAT. Jejej . . . totiž . . . já –

Vstoupí JACK a nese čaj. Na táce jsou květiny.

JACK. Čaj pro tři. (*Oběma podá kytičku ze zahradního kvítí.*)

CAT. Za co to je?

JACK. Za to, že trávíte páteční odpoledne v popisném čísle pět.

CAT *ho obejmě. On ji políbí.*

CAT. Ááá, jak rozkošné.

JACK *prostře na čaj.*

JACK. Poslužte si.

CAT *nalije čaj.*

CAT. Jaký to sou?

JACK. Levandule, petrklič, maceška, tohle je staromódní pivoňka.

Květiny jí přidrží u nosu.

Přivoň si.

SOPHIE. Pěkný.

JACK. Zahradník je tu už skoro padesát let.

Když jsme to tu kupovali, byl součástí balíčku.

Má bývalá žena se těmhle věcem nadšeně věnovala.

SOPHIE. Hm.

JACK. Takoví jako Jim jsou dnes na vymření.

Na zahradu nosí sako a košili

a v životě by ho nenapadlo rozepnout si límeček.

CAT. Tobě prostě choděj dějiny přímo po zahradě.

JACK. Přímo v tomto domě byl jednou na návštěvě sám Thackeray.

SOPHIE. Vážně?

JACK. ‚Učinit si ‚názor na Irsko‘ znamená dobrat se nejprve pravdy,
jenže kde ta je vůbec v této zemi k mání?’
CAT. Kde je cukr?
JACK. Promiň, zlato, zapomněl jsem.
CAT. To nic, já tam dojdu.

Odejde CAT.

Odmška.

JACK. To je / milé potkat . . .
SOPHIE. Něco jsem . . .
    Pardon.
JACK. Ne, prosím.
SOPHIE. Něco jsem od vás četla.
JACK. Opravdu?
SOPHIE. Při zkoušce.
    Úryvek z *Dopisů mrtvé.*
    ‚Rozeberte.‘
JACK. Líbilo se vám to?
SOPHIE. Já tu otázku nedělala.

Odmška.

Ted' toho lituju.
JACK. Catherine mi říkala, že jste na Dublinské univerzitě.
SOPHIE. No. V prváku.
JACK. Já chodil na Trinity.
SOPHIE. Na Trinity sem se nedostala.
    O pět bodů.
    Trčím na kampusu se samejma vesnickejma balíkama.
JACK. Baví vás to?
SOPHIE. Jo, je to supr.
JACK. Moje dcera studuje v Londýně na umělecké škole.
SOPHIE. Jo.
JACK. Moc ji to baví.

Odmška.

Ale / skoro ji nevidám.
SOPHIE. V Londýně . . .
    Promiňte.
JACK. Ne, ne, prosím . . .
SOPHIE. V Londýně jsem párkrát byla.
JACK. Skutečně?
SOPHIE. Za příbuznejma.
    Mám v Kilburnu tetu.

Odmška.

Domů nikdy nejezdí, protože se bojí lítání.
    A na loď by nevlezla
    kvůli Titanicu.
JACK. Já myslím, že je to výborný nápad někam vypadnout, získat trochu rozhled.
    V tomhle městě dokáže být k nedýchání.
SOPHIE. Ted' tady žijete.

Vejde CAT a nese cukr.

JACK. Ale také jsem roky žil venku. Trvalo mi dlouho, než jsem se vrátil.
    Kromě toho rád vím, jak se jmenuje prodavačka v obchodě s alkoholem.
    (Přitáhne si CAT na koleno.)
CAT. Cukr?

SOPHIE. Víte co?
Zrovna jsem si vzpomněla,
že mám v pět přednášku.
CAT. Říkalas, / že už máš dneska volno.
SOPHIE (*divá se na CAT*). Ted' mi to došlo.
(*K JACKOVI.*) Ráda sem vás poznala. Dík za ty kytky.
JACK. Nemáte vůbec za co.
SOPHIE. Asi sem si v kuchyni nechala kabát.
JACK (*odsune CAT z kolene a poplácá ji po zadku*).
Zůstaň, kde jsi.
Já pro to dojdu.

Vstane.

CAT. Co to vyvádíš?
SOPHIE. Nestojím vo to dívat se, jak ti strká jazyk do krku.
CAT. Nebud' pitomá.
Zůstaň.
SOPHIE. Poplácá tě po zadku.
CAT. Nechoď.
Za chvílku přinese víno.
SOPHIE. Já zas tak zoufale pít nepotřebuju.
CAT. Sophie, probud' se.
Svět nestojí na tom, čemu ty rozumíš.
SOPHIE. Rozumím tomu tak, že než bys byla se mnou, budeš radši Gina Lollo La La.

Odejde SOPHIE.

CAT. Přijdu zejtra.

Osmnáctá scéna

U JACKA v bytě.

Postel, na kterou přes závěsy dopadá ranní světlo. CAT a JACK jsou k sobě přituleni a spí.

Vejdou dva muži v kuklách. MUŽ 1 má pistoli. Procházejí se po pokoji a prohlížejí si věci. MUŽ 1 přistoupí k posteli a upřeně hledí na spící pár.

MUŽ 2 se drží zpátky.

MUŽ 1 potom přiloží zbraň CAT k hlavě.

MUŽ 1. Dobré ráno.

CAT se mírně pohne, ale nevzbudí se. Jemně na ni poklepe hlavní zbraně. CAT otevře oči.

CAT (*zprudka se nadechne*). Aaaa.

Přiloží jí zbraň ke rtům.

MUŽ 1. Ani hnout. (*Zbrání jí odhodí vlasy z obličeje. Ke CAT.*) Sedni si.

CAT se posadí.

MUŽ 2. Negr, nekra ...

MUŽ 1. Řek bych, že chceš nejspíš říct nekrofilie.

MUŽ 2. Fakt nechutný.

Sem ti to říkal, ne.

Courá se sem celej tejden.

MUŽ 1. Vzbud' ho.

CAT se nepohne.

CAT. Marku?
MUŽ 2. Řekla tvoje méno.
MARK (*Eddiemu*). Sklapni.
CAT. Eddie.
EDDIE. Co?
CAT (*Markovi*). Co blázníte?
MARK. Probud' ho nebo hošánek něco uvidí..
Tak co to bude?

CAT *s JACKEM zatřese.*

CAT. Jacku, Jacku.

Snaží se ho probudit, ale on se pouze převalí.

Hele, včera toho dost vypil.
Před pár hodinama si vzal nějaký prášky na spaní.
Bude těžký ho vzbudit.

EDDIE se blíží k posteli.

EDDIE. Bude lepší, když ho vzbudíš ty.
A přestaň mi říkat Eddie.
Nemenuju se Eddie ale / (Brian)

MARK (*Eddiemu*). Sklapni.
(*Ke Cat.*) Tak dělej.

CAT. Jacku, Jacku.

CAT třese Jackem, dokud nepřijde k sobě. Probudí se.

JACK. Co se ... to ... Co? Kdo?

MARK. Sklapni, starouši.

JACK. Kristepane. Co chcete?

MARK. Vona ví, co chci.

Že jo, Kačeno?

JACK (*ke CAT*). Ty znáš ty muže?

MARK. Všichni sme velký kámoši, no ne?

Až na to, že vona si myslí, že se zbaví vlastní minulosti,
jako když se vyhodí stará pochcaná deka.

JACK. Dobře, dobře, vidím, že se vážně zlobíte, ale určitě bychom si, no, o tom mohli třeba promluvit, totiž
chci říct, tedy . . .

Co od nás, od ní chcete?

MARK. Bohužel, co chci, mi vy, pane, dát nemůžete.

JACK. Tak dobře,

chcete peníze?

Mám tu hotovost, někde v domě.

Je to poměrně dost peněz.

Klidně si poslužte.

MARK. Naser si.

EDDIE. Mám ti ho típnout?

JACK. Ježíši kriste, chcete nás zabít?

EDDIE. Copak ti kurva neřek, abys mlčel?

MARK. Stejně seš nohou v hrobě.

EDDIE. Fakt nechutný.

MARK. Kačeno, řekni svému milenci, co chci.

EDDIE (*ke CAT*). Jo, koukej mu říct, co chceš.

MARK (*Eddiemu*). Ne, co chce vona, co chci kurva já, ty pitomče.

CAT. Já nevím, co chceš, Marku.

MARK. Zkrátka a dobře si mi zkazila celej tejdén, Kačenko,
takže teďka zase já podělám ten tvůj.

CAT. Jo a co teda uděláš?

Zastřelíš mě?

JACK. Neubližujte jí, prosím.
EDDIE (*napodobuje ho*). Neubližujte jí, prosím?
S kým to kurva mluvíš?
CAT. Kdybys měl něco v hlavě, Marku,
pochopil bys,
že nejsem jako ty.
Nechci s tebou mít nic společného.
Ze začátku to bylo zábava, fakt že jo,
jenže –
Nemění se to,
vždycky je to takhle.
MARK. ‚Nemění se to.‘
Jo ták.
Tak proto to šlo celý do háje.
CAT. A náhodou sem taky zamilovaná,
což ty bys ovšem nikdy nepochopil.
MARK. Tak ty si zamilovaná?
Fakt jo?
To mluví samotná Mata Hari.
Ty bys nepoznala lásku, ani kdyby tě praštila do ksichtu.
(JACKOVI.) A co ty, ty sráči,
seš zamilovanej?
JACK (*nervózně*). No já, chci říct, tak jsem neuvažoval.
Tak dopředu jsem nemyslel.
MARK (JACKOVI). Bejt tebou, nevěřil bych jedinému slovu,
co jí vyjde z pusy.
Přijde si ke mně domů,
vykládá, že mě miluje.
CAT. Přinutils mě to říct.
MARK. Přitom ví, že mi podpálila džíp,
a nemá ani tu slušnost, aby se bála.
EDDIE. Coura. Ted' se bojíš, co?
CAT. A ty si dáváš věci do pořádku?
EDDIE. Ha?
CAT. Kvůli Shirley?
EDDIE. Kurva zmlkni.

Zazvoní domovní zvonek.

MARK. Di dolů a mrkni na to.

Odejde EDDIE.

JACK. Ty jsi ten chlápek z klubu.

Catherinin přítel.

MARK. Drž hubu.

JACK. Poslouchej, já ti ji nepřebíral.

Volá EDDIE.

EDDIE. Pohled.

Ten škrabopis nepřičtu, ale je to vod Susie.

Pa, Susie.

Jo a propásli ste balík.

Heleď, nemáš v ledničce něco dobrýho, vašnosto?

MARK *si sundá kuklu.*

JACK. Tak – jestli tu jde ... o žárlivost nebo tak něco, chápu to.

Rozumíte?

Nepůjdu na policii.

Mark namíří zbraň na JACKA.

Prokristapána.
 MARK. Tak jo.
 Co máš rád, Jacku?
 Co umí nejlíp?
 Kouřit –
 Píchat –
 (*Drží jí zbraň u obličeje.*) Dívej –
 Dívej na to –
 Ani to s ní nehne a bouchačku má přímo v ksichtě.
 Já vím, co seš zač,
 i když ty sama to nevíš.
 (JACKOVI.) Žárlivost? Co tě nemá. Klidně si ji nech, Jacku.
 CAT. Má rád, když sem nahoře.
 To má ze všeho nejradši.
 Mně se to taky líbí.
 Zbožňuju, když mě šoustá.

MARK *si* CAT *přitáhne k sobě. Obličeje mají tak blízko, že by se mohli líbat.*

MARK (*potichu, skoro svůdně*). Seš přesně jako já.
 Sme jeden jako druhý.
 Jenže ty to ještě nevíš.
 Máš pochybnou morálku.
 Máš extrémní metody.
 Až na to, že TY lidi jen bezohledně využíváš.
 Seš prázdná.
 Zbytečná.
 Bezúčelná.
 Beztvará.
 Myslíš si, že ten z tebe něco udělá?
 Žes to s ním vyhrála?
 Akorát tě vojebe a vodtáhne zpátky ke své ženě,
 milence,
 někomu, kdo má nákej vlastní názor.
 CAT. Nepatřím ti.
 Neznáš mě.
 Nejsem Kačena ani kotě ani
 žádná jiná vobludnost, co náhodou vypustíš z huby.
 Já tě nepotřebuju.
 Nikoho z vás sakra nepotřebuju.
 Bejt tady je moje rozhodnutí.
 Chci to.
 Tebe nechci.
 Vlastně tě mám akorát tak plný kozy.
 Takže sebou hoď a něco dělej, protože mi začíná bejt zima.
 JACK. Přestaň.
 Přestaň.
 MARK (JACKOVI). Co na ni říkáš teď?
 JACK. Co ode mě chcete slyšet?
 CAT. Jacku. Řekni mu to. Dělej.
 Řekni mu, že mě miluješ.
 Miluješ mě.
 JACK. Já ...
 CAT. No tak.
 JACK. Bylo to zábavné.
 Vážně bylo.
 Chápeš?
 Ale tohle . . . to je šílenství.
 MARK. Hm. Je do tebe blázen.

Odmilka.

(JACKOVI.) Tak sorry, že sme tě takhle přepadli, ale víš, co to je, když ti tvoje holka spálí džíp na troud a pak ti dá kopačky kvůli nějakému gerontovi. Dej si to třeba do příští knihy.

(Ke CAT.) Jo takže: ‚Nemění se to.‘
Tak já ti něco řeknu – to ty se nikdy nezměníš.

Odejde.

Ticho.

Bouchnou dveře.

CAT. Už je pryč.
JACK (*vstává*). Večer přijede Suzanne.
Musím uklízet.

Odejde. CAT osamí.

Devatenáctá scéna

V domě u SOPHIE.

SOPHIINA matka sedí u kuchyňského stolu. Vejde CAT a nese velkou krabici plnou SOPHIINÝCH věcí – medvídků, bot, nějakých plakátů apod.

VAL. Jak to jen chceš všechno odvézt?
CAT. Vezmu si taxíka.
VAL. Nemusíš to všechno přivést najednou.
CAT. Ale ne, to je v pohodě.
Už toho moc není.

CAT vyjde s krabicí ven. Ticho.

CAT se vrátí. U stolu je opřený skákací míč, jde ho vzít, pak se zastaví.

CAT. Můžu vzít tohle?
VAL. A co bych s tím já dělala?
CAT. Jo.

Zvedne míč a vyjde.

Ticho.

Znovu vejde, a aniž by na SOPHIINU matku pohlédla, projde kolem.

Ticho.

Po chvíli se vrátí s velkou černou taškou.

CAT. Tak už to je z těch jejích věcí všechno.

Ticho.

VAL. Fajn, tak já ...
Když byla Sophie malá holčička ...
Muselo to být někdy kolem jejích pátých narozenin, protože bylo ten den horko, mohl být tak červen, nějak se mi vybavuje vlna veder, nebo to možná bylo až rok potom.

Odmílčí se.

Koupila jsem jí tmavomodré šaty, vršek měl jen takovej proužek za krk.
Kolem výstřihu měly červený poupátka.
Byly moc hezký.
V ten den, kdy jsem je koupila, si hrála na Velkýho tvrdýho Marvina
a mě to rozesmálo
a ona byla tak rozjívená, chtěla si je hned vzít na sebe
a já řekla, že bude muset počkat, až bude horko.
A tak hned první den, kdy se udělalo vedro, přišel jejich čas
a ona tancovala po obýváku
a tátovi zpívala ‚Kdybych já byl Rotschild‘,
to jsem ji naučila já , aby to tátovi pěkně osladila,
(byl to tehda skrblik a na tom se vůbec nic nezměnilo)
a vyrazily jsme do města něco nakoupit
a ona se každou chvíli zastavovala
a rozhlížela se
a já nechápala, co má za lubem, ale pak mi to došlo.
Sledovala, jestli si ty její nový šaty někdo náhodou neprohlíží.
Povídám: ‚Kdo by na tobě co viděl!‘
‚Nikdo se nedívá, tak šupej.‘

Ticho.

CAT. No jo.
VAL. Nemusela mi říkat, co jsem já už věděla.
CAT. Tak já už bych vážně měla jít.

Odminka.

VAL. Někdy se zase zastav.

Ticho.

Tma.

Dvacátá scéna

*Okraj silnice.
Hromada tašek a krabic.*

SOPHIE *sedí na skákacím míči. Na paži má obvaz. CAT sedí na kufru. Pro nic za nic hází přes silnici kamínky.*

CAT. Na ‚Velký útěk‘ to zrovna nevypadá, spíš tak na ‚Slepičí úlet‘.
SOPHIE. Už to nemůže trvat dlouho.
CAT. Myslím, že nepřijede.
SOPHIE. Nemůžu uvěřit, že na mobilu nemáš kredit.
CAT. Nemůžu uvěřit, že taxík, kterej si zavolala ty, nepřijel.
SOPHIE. Nedá se nic dělat,
budeš zas muset zajít za mámou.
CAT. To si děláš prdel?
Ani mě nehne.
SOPHIE. Proč ne?
CAT. Už sem se rozloučila, Sophie.
Bylo to hodně definitivní.
Bylo by mi to trapný.
Di ty.
SOPHIE. Cože?
Já?
CAT. Jo.
Je to *tvaje* máma.
SOPHIE. To já vodošla z domu.
Bylo to hodně definitivní.
Bylo by mi to trapný.

CAT. Kde je nejbližší telefon?
SOPHIE. U McGovernovy trafiky.
CAT. Ale? Tak koukej padat.
SOPHIE. Někdo ho rozflákal.

Pohlédnou přes silnici a vzápětí obě současně zamávají.

CAT a SOPHIE. Dobrý den, paní Kellyová.
(*Přikyvují.*) Dobře, dobře.

Sledují, jak zajde do domu.

Co takhle nový fáro?
Nějak se nám vzdohli.

SOPHIE. Von umřel.

CAT. Neke.

SOPHIE. Před půl rokem.

Léta ho bolely záda.
Ukázalo se, že je prolezlej rakovinou.

CAT. Tou svojí pekařskou dodávkou mě kolikrát svez domů.

Odmilka.

Hele, tak zavolej vod ní.

SOPHIE. Né,
akorát by hned šla k nám.
Votravovala s tím mámu.

CAT. Tak teda budem muset počkat.

CAT dál hází kamínky.

SOPHIE. Někdo bude muset dojít na hlavní.

CAT. Kdo se první trefí do brány Whiteyho Gilmartina, počká tady s taškama.

Házejí kamínky.

SOPHIE. Je to moc daleko.

CAT. Musí to bejt kapku náročný, jinak je to na nic.

Pokračují v házení.

SOPHIE. Můžem tady zkejsnout celou noc.

Ticho.

CAT dál hází.

Když už ses rozhodla skákat,
měla sis k tomu aspoň najít rozumnou vejšku.

SOPHIE. Já sem nechtěla skočit . . . vypadla sem z vokna.

CAT. Jo, to víš.

SOPHIE. No fakt, táta mi v pokoji na vokně vopravil kličku
a já zapomněla.

Kecla sem si na parapet, že si zakouřím.

Probrala sem se ve svatojakubský nemocnici.

CAT. Její první let.

CAT a SOPHIE. Píp píp.

Začnou se smát.

Tma.